

คู่มือ
วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวน
ของ
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ปี 2552

สำนักกฎหมาย

กองสอบสวนและพัฒนาระเบียบ

คำนำ

ตามที่กองสอบสวนและพัฒนาระเบียบ ได้จัดทำคู่มือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวน ตามข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 และข้อบังคับการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545 เมื่อปี พ.ศ. 2547 เพื่อสำหรับให้หน่วยงานต่าง ๆ ได้ใช้ประกอบเป็นแนวทางในการสอบสวน นั้น

เนื่องจากปัจจุบันได้มีระเบียบ หลักเกณฑ์ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และแนวทางปฏิบัติ ของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ตลอดจนประกาศกระทรวงการคลัง ออกมาใช้บังคับใหม่ จึงได้ปรับปรุงเพิ่มเติมเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งกำหนดแบบฟอร์ม เพิ่มเติมในเรื่องที่เกี่ยวกับการสอบสวน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติสามารถดำเนินงานเกี่ยวกับการสอบสวน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น กองสอบสวนและพัฒนาระเบียบ หวังว่าคู่มือเล่มนี้คงเป็นประโยชน์และช่วยในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี

กองสอบสวนและพัฒนาระเบียบ

บททั่วไป

จุดมุ่งหมายของการสอบสวน	1
การพิจารณาความผิด และกำหนดโทษ	2
การลงโทษทางวินัย	2
ข้อคำนึงในการลงโทษทางวินัย	3
การดำเนินการตามมติที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาระดับสูง (กรส.)	3
หมวดที่ 1	
วินัยพนักงาน	3
หมวดที่ 2	
โทษผิดวินัย และการลงโทษ	8
หมวดที่ 3	
การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย	9
หมวดที่ 4	
การสอบสวนทางวินัย	11
หมวดที่ 5	
การหยุดปฏิบัติงาน และการพักงาน	15
หมวดที่ 6	
การอุทธรณ์คำสั่งพักงาน	15
หมวดที่ 7	
อำนาจในการสั่งลงโทษวินัย	15
หมวดที่ 8	
การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย	18
หมวดที่ 9	
การสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด	19
หมวดที่ 10	
การอุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน	22
หมวดที่ 11	
การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และความรับผิดชอบทางละเมิด	22
หมวดที่ 12	
การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย และคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน	23
หมวดที่ 13	
การให้ออก	23

หมวดที่ 14

การอุทธรณ์คำสั่งให้ออก	24
------------------------	----

หมวดที่ 15

การสอบข้อเท็จจริงกรณีพนักงานได้รับอุบัติเหตุบาดเจ็บถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการ เนื่องจากการปฏิบัติงานให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	24
--	----

หมวดที่ 16

การจ่ายเงินค่าเสียหาย หรือเงินค่าช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมแก่บุคคลภายนอก	26
--	----

แนวทางในการสอบสวนสำนวนประเภทต่าง ๆ

1. สำนวนสอบสวนกรณีทุจริตทรัพย์สิน	29
2. สำนวนสอบสวนกรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ	30
3. สำนวนสอบสวนกรณีคนร้ายกระทำความผิด หรือเข้าไปลักทรัพย์ในหน่วยงาน	31
4. สำนวนสอบสวนกรณียานพาหนะเกิดอุบัติเหตุเสียหาย	32
5. สำนวนสอบสวนกรณีอาคารสถานที่ราชการถูกเพลิงไหม้	34
6. สำนวนสอบสวนกรณีความเสียหายเกิดจากภัยธรรมชาติ	35
7. สำนวนสอบสวนกรณีแรงดันไฟฟ้าเกินพิกัดทำให้ทรัพย์สินของผู้ใช้ไฟได้รับ ความเสียหาย	35
8. สำนวนสอบสวนกรณีพัสดุในคลังขาด – เกินบัญชี	36
9. สำนวนสอบสวนกรณีบุคคลภายนอกเสียชีวิต บาดเจ็บ หรือพิการ เนื่องจากระบบ จำหน่ายของ กฟภ. หรือความผิดของพนักงาน	36

ภาคผนวก

- คำสั่ง กฟภ. ที่ พ.(ท) 1/2550 ลว. 12 ม.ค. 2550 เรื่อง การแจ้งความ ดำเนินคดีอาญากับพนักงานที่กระทำทุจริตเกี่ยวกับการเงิน	38
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการเร่งรัดติดตามเกี่ยวกับการเงิน ขาดบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต พ.ศ. 2546	40
- คำสั่ง กฟภ. ที่ พ.(ก) 148/2551 ลว. 1 ต.ค. 2551 เรื่อง แต่งตั้ง คณะกรรมการพิจารณาระดับสูง	43
- คำสั่ง กฟภ. ที่ พ.(ม) 3/2550 ลว. 20 เม.ย. 2550 เรื่อง มอบหมายให้ รองผู้ว่าการทุกสายงาน มีอำนาจสั่งให้พนักงานรับผิดชอบ หรือไม่ต้องรับผิดชอบต่อ ค่าเสียหาย	44
- คำสั่ง กฟภ. ที่ พ.(ม) 18/2546 ลว. 17 ก.ค. 2546 เรื่อง มอบอำนาจ เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย และความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่	45

- หนังสือมอบอำนาจของผู้ว่าการ ฉบับ ลว. 20 ก.ย. 2550 มอบอำนาจให้ 47
อพข. หรือผู้รักษาการแทน มีอำนาจตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
ทางละเมิด
- คำสั่ง กฟภ. ที่ พ.(ม) 49/2548 ลว. 3 พ.ย. 2548 เรื่อง มอบหมายให้ 48
อพข.ทุกเขต มีอำนาจพิจารณาสั่งการให้พนักงานรับผิดชอบค่าใช้จ่าย และหรือไม่ต้องค่าใช้จ่าย
ค่าสินไหมทดแทน กรณีลูกหนี้ค่าไฟฟ้ารอจำหน่ายหนี้สูญ
- คำสั่ง กฟภ. ที่ พ.(ม) 11/2551 ลว. 25 ส.ค. 2551 เรื่อง มอบอำนาจ 50
อนุมัติการผ่อนชำระค่าเสียหาย
- คำสั่ง กฟภ. ที่ พ.(ม) 28/2548 ลว. 5 เม.ย. 2548 เรื่อง มอบอำนาจให้ 52
อพข.ทุกเขต หรือผู้รักษาการแทน มีอำนาจอนุมัติจำหน่ายหนี้ออกจากบัญชีลูกหนี้
ค่ากระแสไฟฟ้ารอจำหน่ายหนี้สูญ
- บันทึก ผวก. เลขที่ สร.(งส) 196/2547 ลว. 14 พ.ค. 2547 เรื่อง 53
แนวทางการสอบสวนลงโทษทางวินัย และความรับผิดชอบทางละเมิด
- บันทึก ผวก. เลขที่ สกม. 276/2549 ลว. 21 ส.ค. 2549 เรื่อง วิธี 55
ปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีพนักงานปฏิบัติงานแล้วเกิดอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บ
- บันทึก ผวก. เลขที่ สร.(งส) 639/2550 ลว. 29 ส.ค. 2550 เรื่อง 57
การลงโทษลดเงินเดือน และตัดเงินเดือนพนักงาน
- บันทึก สกม. เลขที่ ปก.(ปก) 150/2551 ลว. 27 มิ.ย. 2551 เรื่อง 58
การร้องขอให้มีผู้แทนสมาชิก สร.กฟภ. เข้าร่วมเป็นกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
ทางละเมิด
- บันทึก ผวก. เลขที่ วก. 410 ลว. 22 ส.ค. 2551 เรื่อง ห้ามพนักงาน 60
กฟภ. ไปรับเหมาขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้า
- บันทึก ผวก. เลขที่ วก. 124 ลว. 21 เม.ย. 2540 เรื่อง ย้ำเตือนมิให้ 61
พนักงานเล่นการพนันสลากกินรวบ
- บันทึก ผวก. เลขที่ วก.(ส) 401 ลว. 22 ธ.ค. 2538 เรื่อง ขอกำชับ 62
มิให้นำอาวุธปืนเข้ามาในบริเวณสำนักงาน
- หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0406.2/ว.66 ลว. 25 ก.ย. 63
2550 เรื่อง แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
- ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ 71
ที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลัง ตรวจสอบ
- แบบฟอร์มคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง 73
- แบบฟอร์มคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย 74

- แบบฟอร์มคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และความรับผิดทางละเมิด	75
- แบบฟอร์มคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด	76
- แบบฟอร์มการแจ้งข้อกล่าวหาทางวินัย และหรือความรับผิดทางละเมิด	77
- แบบฟอร์มบันทึกปากคำ	78
- แบบฟอร์มคำสั่งลงโทษวินัยพนักงาน	81
- แบบฟอร์มคำสั่งให้พนักงานชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความรับผิดทางละเมิด	82
- แบบฟอร์มคำสั่งว่ากล่าวตักเตือนพนักงาน	83
- ระเบียบ กพภ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือนพนักงานซึ่งถึงแก่ความตาย	84
พุพพลภาพ หรือพิการ เนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ พ.ศ. 2548	
- พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539	89

วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวน

1. บททั่วไป

การสืบสวน หมายความว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้น เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

การสอบข้อเท็จจริง หมายความว่า การตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เกี่ยวข้อง รับฟังพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญ และตรวจสอบเอกสาร

การสอบสวน หมายความว่า การไต่สวน การรวบรวมพยานหลักฐาน และการดำเนินการอื่นใด ซึ่งผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนได้กระทำไปเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา เพื่อพิสูจน์ทราบหรือพิสูจน์ความผิด และพิจารณาโทษแก่ผู้กระทำความผิด

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง หมายความว่า คณะกรรมการที่ กฟภ. แต่งตั้งขึ้น เพื่อตรวจสอบหาข้อมูลและพยานหลักฐานในเบื้องต้น เพื่อชี้มูลกรณีพนักงานกระทำความผิด หรือการกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ กฟภ. และหรือบุคคลภายนอก

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย หมายความว่า คณะกรรมการที่ กฟภ. ได้แต่งตั้งขึ้นตามข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 เพื่อพิจารณาดูตรวจสอบมูลกรณีความผิด และเสนอโทษทางวินัย

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด หมายความว่า คณะกรรมการที่ กฟภ. ได้แต่งตั้งขึ้น ตามข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545 เพื่อพิจารณาดูตรวจสอบข้อเท็จจริงเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้อง รับผิด และจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่จะต้องชดใช้หรือไม่ต้องชดใช้

ความผิดทางวินัย หมายความว่า การที่พนักงานฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติของ กฟภ. ถือว่าเป็นการกระทำผิด และจะต้องได้รับโทษทางวินัย ตามข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 หมวด 6

อนึ่ง กรณีมีหนังสือว่ากล่าวตักเตือน ทักท้วง หรือคำสั่งให้ออกจากงาน ไม่ถือว่าเป็นโทษทางวินัย

ความรับผิดทางละเมิด หมายความว่า การที่พนักงาน กฟภ. ได้กระทำให้เกิดความเสียหายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ และเป็นการกระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ซึ่งจะต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ กฟภ. ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545 และกรอบหลักเกณฑ์ของ กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

2. จุดมุ่งหมายของการสอบสวน

- ให้ได้ความจริงและเกิดความยุติธรรม
- เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงและนำสืบพยานหลักฐานแก้ข้อกล่าวหา
- เป็นหลักประกันในการให้ความเป็นธรรมและความมั่นคงแก่พนักงาน

3. การพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ

3.1 หลักการพิจารณาความผิด

3.1.1 หลักนิติธรรม คือ การพิจารณาตามที่ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติ กำหนดไว้

- ต้องมีบทวินัยกำหนดว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิด
- การกระทำนั้นต้องเข้าองค์ประกอบความผิดตามที่บทวินัยกำหนดไว้
- เมื่อการกระทำเข้าองค์ประกอบเป็นความผิดตามบทวินัยข้อใด

ก็ให้ปรับข้อเท็จจริงเข้ากับบทวินัยตามความผิดนั้น ๆ

3.1.2 หลักมโนธรรม คือ การพิจารณาโดยคำนึงถึงความเป็นจริง ถูกต้อง เหมาะสม ตามเหตุผลที่ควรจะเป็น

3.2 หลักการกำหนดโทษ

3.2.1 หลักนิติธรรม คือ การกำหนดโทษภายใต้กรอบที่กำหนดไว้ ตามข้อบังคับ กพป. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517

3.2.2 หลักมโนธรรม คือ การพิจารณากำหนดโทษตามหลักนิติธรรม โดยคำนึงถึง

- เหตุแห่งการกระทำผิด
- ลักษณะการกระทำผิด
- ผลของการกระทำผิด
- คุณความดีของผู้กระทำผิด
- การให้โอกาสแก้ไขอุปนิสัยความประพฤติ
- สภาพแวดล้อมของผู้กระทำผิด
- ระบบการดำเนินงาน หรือการบริหารจัดการของหน่วยงาน

3.2.3 หลักความเป็นธรรม คือ การกำหนดโทษโดยคำนึงถึงความเท่าเทียมกัน

- ไม่ลำเอียงข้างบุคคลใด
- ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง
- ความผิดลักษณะเดียวกันควรกำหนดโทษตามมาตรฐานเดียวกัน

โดยพิจารณาจากพฤติกรรม และข้อเท็จจริงแห่งการกระทำของแต่ละบุคคลประกอบด้วย

4. การลงโทษทางวินัย

การลงโทษเป็นมาตรการสำคัญอย่างหนึ่งที่ใช้ในการรักษาวินัย ซึ่งเป็นมาตรการในทางปราบปรามผู้กระทำผิด โดยมีได้มีจุดมุ่งหมายที่จะให้เป็นการตอบโต้หรือแก้แค้นต่อผู้กระทำผิด แต่มีจุดมุ่งหมาย ดังต่อไปนี้.-

4.1 เพื่อรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติ ตามที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด

4.2 เพื่อรักษามาตรฐานความประพฤติ ขวัญ และสมรรถภาพของพนักงาน

4.3 เพื่อจูงใจให้พนักงานปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

4.4 เพื่อรักษาชื่อเสียงขององค์กร และความเชื่อมั่นของประชาชนต่อองค์กร

5. ข้อคำนึงในการลงโทษทางวินัย

5.1 ความผิดทางวินัยไม่มีอายุความเหมือนความผิดทางอาญา หรือความผิดทางแพ่ง

5.2 การลงโทษต้องดำเนินการตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติ ตามที่กำหนดไว้ เนื่องจากการสอบสวนเป็นกระบวนการพิจารณาทางปกครอง

5.3 ผู้สั่งลงโทษต้องเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจตามข้อบังคับ กพภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517

6. การดำเนินการตามมติที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาระดับสูง (กรส.)

การดำเนินการตามมติคณะกรรมการพิจารณาระดับสูง ให้ผู้บังคับบัญชาทุกหน่วยงานกำชับพนักงานในสังกัดให้ทราบว่า หากคณะกรรมการพิจารณาระดับสูงมีมติสั่งการให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด หากผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องไม่ดำเนินการจนเกิดความเสียหายขึ้นกับ กพภ. ผู้ที่ละเลยดังกล่าวจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายนั้น ๆ ตามควรแก่กรณี แต่หากมีปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินการ ก็ให้รับรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ หรือต่อคณะกรรมการพิจารณาระดับสูง เพื่อพิจารณาสั่งการโดยเร็วต่อไป

หมวด 1

วินัยพนักงาน

ตามข้อบังคับ กพภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 ข้อ 38 กำหนดไว้ ดังนี้.-
พนักงานต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดต่อไปนี้โดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนถือว่าผู้นั้น
กระทำผิด และต้องรับโทษตามที่กล่าวไว้ใน หมวด 6 ว่าด้วยโทษผิดวินัย และการลงโทษ

(1) ต้องสนับสนุนนโยบายของ กพภ. ด้วยความบริสุทธิ์ใจ และต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าด้วยความเอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของ กพภ.

องค์ประกอบความผิด

1. ไม่ปฏิบัติงานตามนโยบายหรือวัตถุประสงค์ของ กพภ. หรือ
2. ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตาม ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติของ กพภ. ให้เกิดผลดี ขาดความเอาใจใส่หรือไม่รักษาผลประโยชน์ของ กพภ.

- (2) ต้องสุภาพ เรียบร้อย เชื่อฟัง และไม่แสดงความกระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชา
องค์ประกอบความผิด

1. ไม่เชื่อฟังผู้บังคับบัญชา
2. แสดงกริยากร้าวร้าว กระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชา

- (3) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบ หรือวิธีปฏิบัติของ กฟผ. ห้ามขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง

ถ้าการปฏิบัติงานตามคำสั่งนั้น ไม่ชอบด้วยระเบียบวิธีปฏิบัติของ กฟผ. หรืออาจจะเกิดความเสียหายแก่การงาน หรือไม่อาจปฏิบัติได้เพราะเหตุใด ๆ ให้ผู้รับคำสั่งทำรายงานชี้แจงผู้บังคับบัญชาผู้สั่ง เพื่อพิจารณาโดยด่วน อย่าให้เกิดความเสียหายแก่การงาน ถ้าผู้บังคับบัญชาผู้สั่ง สั่งมาประการใดก็ให้ปฏิบัติไปตามนั้น

องค์ประกอบความผิด

1. มีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

คำสั่ง หมายถึง ข้อความที่บอกให้ทำหรือให้ปฏิบัติ คำสั่งในที่นี้ไม่จำเป็นต้องสั่งเป็นหนังสือเสมอไป อาจเป็นการสั่งด้วยวาจา หรือด้วยวิธีการอื่นใดก็ได้

ผู้บังคับบัญชา หมายถึง ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามสายงาน หรือผู้ได้รับมอบอำนาจ หรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้มีอำนาจดำเนินการและสั่งการได้

2. เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบ คือ ต้องเป็นคำสั่งที่ผู้บังคับบัญชามีอำนาจ โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบที่จะสั่งได้ภายในอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของตน และไม่ใช่ว่าเป็นการสั่งให้กระทำความผิดกฎหมายหรือระเบียบ

3. เป็นการสั่งให้ปฏิบัติงาน คือ ต้องเป็นการสั่งให้ปฏิบัติงานที่เป็นเรื่องตามหน้าที่หรือตามที่ได้รับมอบหมายให้กระทำ

4. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง คือ เป็นการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบวิธีปฏิบัติของ กฟผ. โดยเจตนาขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง

5. กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา มีดังนี้.-

- 5.1 ถ้าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นไม่ชอบด้วยระเบียบหรือวิธีปฏิบัติของ กฟผ. หรือ
- 5.2 อาจเกิดความเสียหายแก่การงาน หรือ
- 5.3 ไม่อาจปฏิบัติได้เพราะเหตุใด ๆ

กรณีอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ 5.1 – 5.3 ให้ผู้รับคำสั่งทำรายงานชี้แจงผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโดยด่วน ถ้าผู้บังคับบัญชาสั่งมาอย่างใดให้ปฏิบัติตามนั้น

กรณีที่ปฏิบัติตามคำสั่งเพราะพลั้งเผลอ หลงลืม สำคัญผิด หรือมีเหตุอื่นใดขัดขวาง ทำให้ไม่อาจปฏิบัติได้ ยังไม่ถือว่าเป็นความผิดตามข้อนี้ แต่อาจเป็นความผิดฐานบกพร่องต่อหน้าที่ก็ได้ ซึ่งอยู่กับข้อเท็จจริงในเรื่องนั้น ๆ

(4) ต้องไม่ปฏิบัติงานข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาที่สูงกว่าผู้บังคับบัญชาเหนือตนสั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ

ในกรณีที่เป็นการเร่งด่วนและมีเหตุผลอันสมควร ก็ให้ปฏิบัติได้เท่าที่จำเป็น แล้วรายงานการปฏิบัติงานนั้นให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนทราบโดยด่วน

องค์ประกอบความผิด

1. เป็นการปฏิบัติงาน คือ ต้องเป็นการปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้มีอำนาจดำเนินการได้

2. เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน คือ ต้องเป็นการกระทำที่ข้ามผู้บังคับบัญชาตามสายงานตามลำดับชั้นเหนือตนขึ้นไป กระทำกรอย่างใดเป็นการข้ามจะต้องพิจารณาจากพฤติการณ์ที่กระทำว่า เป็นการทำให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นไม่มีโอกาสได้ทราบหรือพิจารณางานนั้นหรือไม่

3. ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปไม่ได้สั่งให้กระทำการข้าม และไม่ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ คือ ผู้บังคับบัญชาลำดับชั้นเหนือผู้บังคับบัญชาที่ถูกข้ามไม่ได้สั่งให้กระทำการข้าม หรือไม่ได้สั่งให้ปฏิบัติงานโดยตรง

(5) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่การงาน จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่การงานไม่ได้

องค์ประกอบความผิด

1. ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่การงาน คือ ต้องอุทิศหรือสละเวลาเพื่อปฏิบัติงานตามหน้าที่ รวมทั้งเวลานอกเหนือจากเวลาปฏิบัติงานตามปกติในกรณีมีงานเร่งด่วนที่จำเป็นจะต้องปฏิบัติงานนอกเวลา

2. ละทิ้งหน้าที่การงาน คือ มาถึงสถานที่ทำงานแต่ไม่อยู่ปฏิบัติงาน หรือตั้งใจไม่มาปฏิบัติงานโดยไม่มีเหตุอันสมควร

3. ทอดทิ้งหน้าที่การงาน คือ มาปฏิบัติงานแต่ไม่สนใจที่จะปฏิบัติงานตามหน้าที่ปล่อยปละละเลยให้งานค้างคั่ง

(6) ต้องปฏิบัติหน้าที่การงานด้วยความอดสาหัส ซื่อสัตย์ เที่ยงธรรม และประพฤติตนอยู่ในความสุจริต

องค์ประกอบความผิด

1. ความไม่ซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม ที่จะเป็นความผิดวินัยตามข้อนี้ จะต้องเป็นเรื่องการปฏิบัติหน้าที่การงานเท่านั้น การไม่ซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม ในเรื่องอื่นที่มีใช้การงานหรือไม่มีหน้าที่การงานจะนำมาปรับบทเป็นความผิดวินัยตามข้อนี้ไม่ได้ แต่อาจเข้าบทความผิดวินัยตาม (8) ก็ได้

2. ซื่อสัตย์ หมายความว่า ปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ไม่คดโกง ไม่หลอกลวง

3. สุจริต หมายความว่า ปฏิบัติด้วยความตั้งใจดีและชอบตามคลองธรรม

4. เที่ยงธรรม หมายความว่า ปฏิบัติโดยไม่ลำเอียง

(7) ต้องไม่รายงานเท็จ ร้องทุกข์เท็จ หรืออุทธรณ์เท็จองค์ประกอบความผิด

1 มีการรายงาน คือ การบอกเรื่องราวที่ไปทำ ไปรู้ หรือไปเห็นมา อาจเป็นการรายงานด้วยวาจา หรือหนังสือ หรือวิธีอื่นใด และจะเป็นการรายงานเพื่อพิจารณา วินิจฉัย หรือขออนุญาต หรือขออนุมัติ หรือเพื่อทราบ ก็ถือเป็นการรายงานทั้งสิ้น

การรายงานตามข้อนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นการรายงานเพื่อการปฏิบัติงานตามหน้าที่ หรือตามที่ได้รับมอบหมายเสมอไป อาจเป็นการรายงานในเรื่องอื่นที่มีกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติของ กพท. กำหนดให้รายงานก็ได้

2 รายงานเป็นเท็จ คือ การรายงานที่ไม่เป็นความจริง และผู้รายงานรู้อยู่แล้วว่า รายงานทั้งหมดหรือบางส่วนไม่เป็นความจริง นอกจากนี้การรายงานโดยปกปิดข้อความที่ควรต้องแจ้ง ก็ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

กรณีอย่างไรจึงจะถือว่าเป็นการรายงานโดยปกปิดข้อความที่ควรต้องแจ้งเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาจากพฤติการณ์ของการรายงาน ประกอบกับเรื่องราวว่า ข้อความที่ปกปิดไว้นั้น ถ้าแจ้งไว้ในรายงานด้วยแล้วอาจจะทำให้ผลการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาเปลี่ยนแปลงไป เช่น การรายงานเพื่อขออนุมัติหรืออนุญาต ซึ่งถ้ารายงานโดยบอกถึงข้อที่ไม่ดีหรือข้อเสียไปให้ประกอบดุลพินิจด้วย ผู้บังคับบัญชาอาจไม่อนุมัติหรืออนุญาตก็ได้

3 รายงานต่อผู้บังคับบัญชา คือ รายงานต่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจ

(8) ต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติก้าว ห้ามประพฤติก้าวอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แก่ตำแหน่งหน้าที่การงาน เช่น ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสพย์ของเมาจนไม่สามารถครองสติได้ เสพย์ของเมาในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่การงานปกติ เสพย์สิ่งเสพติดอันเป็นที่รังเกียจแก่สังคม มีหนี้สินรุงรัง หมกมุ่นในการพนัน หรือกระทำความผิดอาญา

องค์ประกอบความผิด

1. อาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่การงานของตน

เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่การงาน หมายถึง สถานะที่ได้รับการสรรเสริญตามตำแหน่งหน้าที่การงาน ประพฤติปฏิบัติให้เหมาะสมกับฐานะที่ควรได้รับการยกย่องสรรเสริญ หรือเคารพนับถือเลื่อมใสศรัทธาในหน้าที่และวงศ์ตระกูลทั่วไปตามตำแหน่งหน้าที่ของตน ซึ่งแต่ละตำแหน่งหน้าที่อาจอยู่ในฐานะที่จะต้องรักษาเกียรติศักดิ์ของหน้าที่แตกต่างกันได้ เช่น พนักงานระดับผู้บังคับบัญชา หรือผู้บริหาร ย่อมอยู่ในฐานะที่จะต้องรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่การงานที่ได้รับการยกย่องสรรเสริญและเคารพนับถือมากกว่าพนักงานโดยทั่วไป

2. เป็นการกระทำที่สังคมรู้สึกรังเกียจ หรือเป็นที่รังเกียจของสังคม โดยพิจารณาจากความรู้สึกของวิญญูชน หรือของพนักงานทั่วไป ความรู้สึกของสังคมนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาได้

3. เป็นการกระทำโดยเจตนาชั่ว พิจารณาเจตนาที่แท้จริงในการกระทำ หรือเป็นการกระทำที่เกิดจากความชั่วในจิตใจหรือไม่

จุดมุ่งหมาย

ข้อนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับความประพฤติส่วนตัวของพนักงานที่ไม่เหมาะสม เป็นข้อกำหนดทางวินัยเนื่องจากพนักงาน กฟภ. เป็นผู้มีความสัมพันธ์ปฏิบัติงานใกล้ชิดกับประชาชนหรือลูกค้า หากพนักงาน กฟภ. มีความประพฤติไม่ดี ไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่การงาน หากประชาชนเสื่อมศรัทธาก็จะทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง หรือเสื่อมความเชื่อถือทางการงานหรือหน่วยงานได้ อาทิเช่น เล่นการพนัน เสพของมึนเมา ฯลฯ

การพิจารณาว่า กระทบอย่างไรจึงจะถือเป็นการประพฤติชั่ว จะต้องพิจารณาจากรายละเอียดข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นเรื่อง ๆ ไป

(9) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อย่างใด ๆ อันอาจเป็นทางให้เสียหาย หรือเสียความเที่ยงธรรมและเกียรติศักดิ์ในหน้าที่การงานของตน และ กฟภ.

องค์ประกอบความผิด

1. กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์ กล่าวคือ เป็นเรื่องการหาผลประโยชน์โดยกระทำด้วยตนเอง หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำ

2. อาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่การงานของตน แบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้-

2.1 อาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาจากหน้าที่การงานที่กระทำ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์นั้นว่ามีอำนาจหน้าที่อย่างไร และเป็นการหาผลประโยชน์ในเรื่องที่ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่หรือไม่ ถ้าเป็นเรื่องที่ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ที่ย่อมทำให้บุคคลทั่วไปรู้สึกได้ว่าผู้ผู้นั้นอาจปฏิบัติหน้าที่ไม่เที่ยงธรรม โดยลำเอียงเข้าข้างตนเองหรือผู้ที่ตนยอมให้กระทำการหาผลประโยชน์ได้ ก็ต้องด้วยองค์ประกอบในข้อนี้โดยไม่จำเป็นต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าได้เกิดความไม่เที่ยง หรือปฏิบัติด้วยความลำเอียงขึ้นแล้ว

2.2 เป็นการกระทำที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่การงาน มีแนวพิจารณาดังกล่าวแล้ว แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องการหาผลประโยชน์

(10) ต้องไม่เป็นตัวกระทำการในทางหุ้นส่วน บริษัท หรือในกิจการใด ๆ ที่อาจนำความเสื่อมเสียมาสู่หน้าที่การงาน และ กฟภ.

(11) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้ความสงเคราะห์แก่ผู้มาติดต่อในกิจการของ กฟภ. โดยสุภาพเรียบร้อยและไม่ชักช้า ห้ามดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด ๆ ต้องรักษาความสามัคคีต่อประชาชน

(12) ต้องรักษาความสามัคคีระหว่างพนักงาน และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่การงาน

(13) ต้องรักษาความลับในการงาน

ความลับ หมายถึง เรื่องราวที่ไม่พึงเปิดเผย

ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. 2544 ได้กำหนดชั้นความลับของทางราชการไว้เป็น 3 ชั้น คือ ลับที่สุด ลับมาก และลับ

พนักงาน กฟภ. ผู้ใดได้ทราบความลับ ไม่ว่าจะเป็นการทราบมาโดยตำแหน่ง หน้าที่การงานของตน หรือโดยทางอื่นใด และไม่ว่าผู้นั้นจะมีหรือไม่มีหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ก็ตาม ผู้นั้นต้องรักษาความลับนั้นไว้โดยไม่เปิดเผยให้บุคคลอื่นทราบ

(14) ต้องมีหน้าที่ดูแลและมัดระวังให้พนักงานผู้อยู่ได้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัย ถ้ารู้ว่าผู้ได้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยต้องดำเนินการตามความผิดนั้น ๆ

ข้อนี้เป็นบทวินัยของพนักงานระดับผู้บังคับบัญชา หรือผู้บริหาร นอกจากตนเอง จะต้องรักษาวินัยให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อพนักงานทั่วไปแล้ว จะต้องคอยควบคุมดูแลพนักงานในสายบังคับบัญชาให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในวินัยด้วย และหากพบว่ามีกระทำความผิดวินัยก็ต้องดำเนินการในเรื่องการลงโทษความผิดวินัย

หมวด 2

โทษผิดวินัย และการลงโทษ

1. โทษผิดวินัยมี 5 สถาน คือ

- (1) ไล่ออก
- (2) ปลดออก
- (3) ลดเงินเดือน หรือค่าจ้าง
- (4) ตัดเงินเดือน หรือค่าจ้าง
- (5) ภาคทัณฑ์

2. การลงโทษไล่ออกนั้น จะกระทำได้อีกต่อเมื่อพนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนี้.-

(1) กระทำความผิดต้องโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นความผิดหลุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(2) ต้องคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต หรือต้องคำพิพากษาในคดีแพ่ง อันเป็นการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แก่ตำแหน่งหน้าที่การงานอย่างร้ายแรง

(3) ทุจริตต่อหน้าที่การงาน

(4) รายงานเท็จเป็นเหตุให้เสียหายต่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอย่างร้ายแรง

(5) เปิดเผยความลับของการทำงานเป็นเหตุให้เสียหายแก่ กฟภ. อย่างร้ายแรง

(6) ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งโดยชอบด้วยระเบียบ และวิธีปฏิบัติของ กฟภ. เป็นเหตุให้เสียหายแก่การทำงานอย่างร้ายแรง

(7) ละเลย ละทิ้งหน้าที่การงาน หรือประมาทเลินเล่อในหน้าที่การงาน เป็นเหตุให้เสียหายแก่การงานอย่างร้ายแรง

(8) ดุหมั่นเหี้ยมหยาม กลั่นแกล้ง ใส่ความ หรือขู่เข็ญประชาชนอันเกี่ยวกับการงาน

(9) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

3. พนักงานผู้ใดกระทำความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งดังต่อไปนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษไล่ออก หรือปลดออกได้ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน คือ

(1) กระทำความผิดตามข้อ 2 (1)

(2) ต้องคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต

(3) ทุจริตต่อหน้าที่การงาน และให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้บังคับบัญชาโดยชัดแจ้ง

(4) ละทิ้งหน้าที่การงาน โดยขาดงานติดต่อกันคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า

สิบห้าวัน และผู้บังคับบัญชาดำเนินการสืบสวนเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร

4. การลงโทษปลดออกนั้น จะกระทำได้เมื่อพนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ 2 และข้อ 3 แต่โทษยังไม่ถึงกับระดับถูกไล่ออก หรือถึงกับจะต้องถูกไล่ออก แต่มีเหตุผลอันสมควรลดหย่อน

5. การลงโทษลดเงินเดือนหรือค่าจ้าง หรือตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง จะกระทำได้เมื่อพนักงานกระทำความผิดวินัยแต่โทษยังไม่ถึงกับจะต้องถูกปลดออก หรือเห็นว่ามีเหตุผลอันสมควรลดหย่อน

6. โทษลดเงินเดือนหรือค่าจ้าง หรือโทษตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยได้ครั้งหนึ่งไม่เกินโทษที่กำหนดไว้ในตารางการลงโทษท้ายข้อบังคับ

7. การสั่งลงโทษพนักงานผู้กระทำความผิด ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจลงโทษตามตารางการลงโทษท้ายข้อบังคับ แล้วให้รายงานการลงโทษตามลำดับจนถึงผู้ว่าการ

หมวด 3

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

1. ก่อนการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยพิจารณาข้อเท็จจริงเบื้องต้นให้แน่ชัดว่าเป็นเรื่องที่มีมูลกรณีความผิดทางวินัย และทราบตัวบุคคลผู้ถูกกล่าวหา หากข้อมูลยังไม่ชัดเจนสมควรให้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงไปตรวจสอบข้อมูลให้ชัดเจน เพื่อป้องกันความผิดพลาด

2. ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย หมายความว่า ผู้มีอำนาจตามข้อบังคับ กพ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 หมวด 8 ข้อ 55

3. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ 2 แต่งตั้งพนักงานที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา เป็นประธานกรรมการสอบสวน และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่า 2 คน สำหรับกรรมการอื่นจะตั้งพนักงานที่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาก็ได้

4. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ทำเป็นคำสั่งโดยระบุตัวผู้ถูกกล่าวหา และประเด็นข้อกล่าวหาที่ให้อสอบสวนครบถ้วนทุกประเด็น (ตามแบบฟอร์มที่ได้กำหนดไว้) พร้อมทั้งสำเนาแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา ประธานกรรมการสอบสวน และกรรมการทุกคน ทราบโดยเร็ว

5. เมื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแล้ว ให้รายงานเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้ว่าการ หรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมาย พร้อมกับสำเนาคำสั่งแต่งตั้งให้ กสร., กกพ. หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบด้วย เช่น แผนกบุคคล (กพข.), กตจ. กกง., กทช. เป็นต้น

6. ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย มอบหมายให้บุคคล หรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย คอยติดตามและเร่งรัดการสอบสวน เพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยรายงานผลการสอบสวนในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ตามข้อบังคับ กพภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517

7. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ กพภ. ให้ดำเนินการดังนี้-

7.1 ก่อนทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตรวจสอบว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ กพภ. หรือไม่ โดย

(1) ขอดูบัตรสมาชิกสหภาพฯจากผู้ถูกกล่าวหา และให้ผู้ถูกกล่าวหาทำหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษรระบุว่าขณะนั้นได้เป็นสมาชิกสหภาพฯ หมายเลขประจำตัวเลขที่ใด หากไม่เป็นให้จดไว้ด้วย หรือ

(2) กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นพนักงานในส่วนภูมิภาค ให้ทำหนังสือสอบถามอนุกรรมการสหภาพฯ ณ การไฟฟ้าฯ นั้น ๆ ว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นสมาชิกสหภาพฯ หรือไม่ โดยถ้าไม่ได้รับคำตอบเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 1 วัน นับแต่วันที่อนุกรรมการสหภาพฯ ได้รับหนังสือสอบถาม ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ถูกกล่าวหาเช่นเดียวกับพนักงานทั่วไปที่มีใช้สมาชิกสหภาพฯ

(3) กรณีอนุกรรมการสหภาพฯ ไม่อยู่ ณ การไฟฟ้าที่ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติงานอยู่ หรือกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นพนักงานในสังกัดสำนักงานใหญ่ ให้ทำหนังสือสอบถามกรรมการสหภาพฯ ณ สำนักงานใหญ่ โดยถ้าไม่ได้รับคำตอบเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 1 วัน นับแต่วันที่สหภาพฯ รับหนังสือสอบถาม ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ถูกกล่าวหาเช่นเดียวกับพนักงานทั่วไปที่มีใช้สมาชิกสหภาพฯ

7.2 ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นสมาชิกสหภาพฯ ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ 2 แต่งตั้งพนักงาน กพภ. ที่เป็นผู้แทนสหภาพฯ ร่วมเป็นกรรมการสอบสวนทางวินัยด้วย อีก 1 คน เพิ่มจากคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ตามข้อ 3

ในกรณีที่กรรมการสอบสวนทางวินัยที่เป็นตัวแทนสหภาพฯ ต้องเดินทางไปสอบสวนร่วมกับกรรมการอื่นถือเป็นการปฏิบัติงาน ไม่ต้องยื่นใบลา โดยให้มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ตามระเบียบ

8. ในกรณีที่พนักงานสำนักงานใหญ่ออกไปปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาค หรือพนักงานในส่วนภูมิภาคเดินทางไปปฏิบัติงานนอกเขตสังกัด และได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้หัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาหน่วยงานต้นสังกัดของพนักงานผู้นั้นโดยเร็ว เพื่อพิจารณาดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามข้อบังคับฯ ต่อไป

9. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ถือปฏิบัติตามแบบฟอร์มที่กำหนดไว้

หมวด 4

การสอบสวนทางวินัย

1. ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยปฏิบัติตามข้อบังคับ กพภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 หมวด 8 ดังนี้.-

1.1 ประธานกรรมการสอบสวนทางวินัยต้องลงนามรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย พร้อมทั้งระบุ วัน เดือน ปี โดยเร็ว และแนบคำสั่งที่ลงนามรับทราบไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

1.2 ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยมีอำนาจสอบถามหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัด กพภ. ให้ชี้แจงข้อเท็จจริงและหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐาน รวมทั้งเรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือพนักงานผู้เกี่ยวข้องมาทำการสอบสวน และหรือมาเป็นพยาน

1.3 การสอบสวนและการแจ้งข้อกล่าวหาต่อผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ชี้แจง และอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบและเข้าใจข้อกล่าวหา เพื่อให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามควรแก่กรณี ภายในเวลา อันสมควรที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจะกำหนดให้

1.4 การสอบสวนปากคำบุคคลต้องมีกรรมการสอบสวนทางวินัยนั่งสอบสวนอย่างน้อย 2 คน จึงจะเป็นองค์คณะทำการสอบสวนได้ แต่ในการประชุมปรึกษาเพื่อสรุปสำนวนทำรายงานผลการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการสอบสวนทางวินัย และกรรมการร่วมประชุมไม่ต่ำกว่าครึ่งหนึ่ง และจำนวนกรรมการต้องไม่น้อยกว่า 3 คน จึงจะเป็นองค์คณะดำเนินการประชุมปรึกษาได้

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานกรรมการสอบสวนออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด กรณีที่มีกรรมการสอบสวนบางคนไม่เห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมาก ให้ทำบันทึกแสดงความเห็นแย้งแนบติดไว้ในสำนวนสอบสวนด้วย

1.5 เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในการสอบสวนให้ใช้ฉบับที่แท้จริง หรือสำเนาที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย หรือพนักงาน กฟผ. ผู้รับผิดชอบ หรือประธานกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้อง

เนื่องจากการสอบสวนเป็นกระบวนการทางปกครอง การแจ้งข้อกล่าวหาถือเป็นประเด็นสำคัญให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อเท็จจริง และองค์ประกอบความผิดในเบื้องต้นว่าได้กระทำความผิดอย่างไร และเพื่อให้โอกาสแก่ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ หากไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหา หรือแจ้งข้อกล่าวหาแล้วแต่ไม่ได้บันทึกไว้เป็นหลักฐาน ผู้ถูกกล่าวหาอาจโต้แย้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยในภายหลังว่าไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหาให้ทราบ อาจทำให้กระบวนการสอบสวนถูกยกเลิกได้ ดังนั้น จึงให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาลงชื่อรับทราบข้อกล่าวหา ตามแบบบันทึกรับทราบข้อกล่าวหาที่ได้กำหนดไว้ กรณีหากมีเหตุขัดข้องไม่สามารถแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบโดยวิธีปกติได้ ให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ สำนักงานการไฟฟ้าของผู้ถูกกล่าวหา และแจ้งโดยหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของ กฟผ.

1.6 ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มาหรือไม่ชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาตามข้อ 1.3 หรือคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เรียกผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ภายในเวลาอันสมควรที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกำหนด ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดำเนินการสอบสวนไปได้โดยไม่ต้องสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

1.7 การสอบสวนพยาน ถ้าพยานไม่มาหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย หรือคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เรียกพยานไม่ได้ภายในกำหนดเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย ทั้งนี้เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเห็นว่ามูลเหตุอันควรที่พยานไม่สามารถมาได้ตามกำหนด หรือได้ตัวพยานมาให้ถ้อยคำก่อนสรุปสำนวนรายงานผลการสอบสวนก็ให้ผ่อนผันได้ตามควรแก่กรณี

การสอบสวนพยาน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเห็นว่า จะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่ประเด็นสำคัญ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจะงดการสอบสวนพยานนั้นเสียก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

1.8 การบันทึกปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ห้ามมิให้ขูดลบ แต่ถ้าจำเป็นก็ให้ขีดฆ่าออก หรือเพิ่มเติมได้ โดยให้ผู้ให้ถ้อยคำ และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้หนึ่งสอบสวนทุกคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วยทุกแห่ง

1.9 การสอบสวนทุกครั้งให้ถือว่าเป็นความลับ การสอบปากคำให้แยกสอบเป็นแต่ละราย ห้ามมิให้สอบหลายรายพร้อมกันในคราวเดียวกัน และผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำทนายความ หรือที่ปรึกษาของตนเข้ามารับฟังในการสอบสวนได้ โดยแจ้งให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยทราบ ทั้งนี้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

1.10 คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยต้องสอบสวนให้ตรงประเด็นตามข้อกล่าวหา ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และเพื่อให้หลงประเด็น คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยสมควรตั้งประเด็นที่จะสอบสวน และพิจารณาว่าสมควรจะสอบบุคคลใดก่อนหลัง

1.11 ในกรณีที่การสอบสวนมีมูลกรณีพาดพิงถึงพนักงานอื่นที่มีได้ระบุตัวเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เป็นผู้มีส่วนร่วมกระทำผิดในเรื่องนี้ด้วย ให้ประธานกรรมการสอบสวนทางวินัย ทำบันทึกกราบงานให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยทราบโดยเร็ว เพื่อตั้งเป็นผู้ถูกกล่าวหา และต้องดำเนินการสอบสวนกับบุคคลนั้นในฐานะผู้ถูกกล่าวหาตามข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 ข้อ 58

1.12 กรณีผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้ปากคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย พาดพิงถึงบุคคลใด ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดำเนินการสอบสวนทางวินัยบุคคลที่ถูกพาดพิงถึงด้วยทุกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของสำนวน เว้นแต่จะอยู่ในข่ายยกเว้นตามข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 ข้อ 69

1.13 ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนได้พาดพิงไปถึงพนักงานที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ กฟภ. (สร.กฟภ.) เป็นผู้มีส่วนร่วมกระทำผิด และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยที่ทำหน้าที่อยู่ไม่มีผู้แทนกรรมการ สร.กฟภ. ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดำเนินการตาม หมวด 3 ข้อ 7.2 แต่ถ้อยคำสหภาพฯ มิได้แจ้งรายชื่อผู้แทนสหภาพฯ ดังกล่าวภายใน 1 วัน นับแต่วันที่สหภาพฯ รับหนังสือสอบถาม ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดำเนินการสอบสวนต่อไป โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเพิ่มอีก

1.14 การสอบสวนให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่ง ถ้ามีความจำเป็นที่จะสอบสวนให้ทันภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ประธานกรรมการสอบสวนขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุผลไว้ในสำนวนการสอบสวน แล้วรายงานให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยทราบด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วการสอบสวนไม่เสร็จ การสอบสวนนั้นจะเป็นอันใช้ได้ ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการ หรือประธานกรรมการ กฟภ. ตามแต่กรณี และในการขยายเวลาดังกล่าว จะต้องขยายเวลาก่อนครบกำหนดแต่ละครั้ง

อนึ่ง ในการขยายเวลาการสอบสวนที่ต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการ (ครั้งที่ 3) ให้ประธานกรรมการสอบสวนกำหนดระยะเวลาที่จะขออนุมัติขยายเวลาการสอบสวน รวมทั้งวันเริ่มต้นที่ทำการสอบสวน และวันที่การสอบสวนแล้วเสร็จ พร้อมทั้งเหตุผลประกอบลงบันทึกการขยายเวลาการสอบสวนด้วย ตามบันทึกที่ สร.(บห.) 599 ลงวันที่ 4 กันยายน 2546

2. การสรุปสำนวนการสอบสวนควรมีหลักในการดำเนินการ ดังนี้.-

2.1 ข้อกล่าวหา (ต้องตรวจสอบว่าได้สอบสวนครบถ้วนทุกประเด็นหรือไม่)

2.2 หน้าที่ความรับผิดชอบผู้ถูกกล่าวหา หรืองานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ

2.3 ลักษณะงานของผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้องที่ถูกต้องจะต้องปฏิบัติอย่างไร

มีข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติกำหนดไว้อย่างไรหรือไม่

2.4 ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดในลักษณะใดบ้าง พฤติกรรมของผู้ถูกกล่าวหาเป็นอย่างไร

2.5 พยานบุคคลอื่น ๆ ให้การว่าอย่างไร

2.6 พยานเอกสารที่เชื่อถือได้มีอะไรบ้าง

2.7 องค์ประกอบความผิดตามบทวินัย และเหตุผลที่น่าเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดจริงตามข้อกล่าวหา พร้อมทั้งน้ำหนักสำนวนที่รับฟังได้ และเป็นเหตุสนับสนุนให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดจริง

2.8 มูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิด เช่น ทุจริตเกี่ยวกับการเงิน ผู้ถูกกล่าวหา นำเงินไปทำอะไร ฯลฯ

2.9 หากพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งใด ให้แนบข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้น ๆ มาในสำนวนการสอบสวนด้วย

2.10 บทสรุปความเห็นข้อเท็จจริงแห่งการกระทำ และเสนอโทษวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาว่าสมควรจะลงโทษสถานใด

3. ในกรณีที่พนักงานกระทำทุจริตอย่างชัดแจ้ง ให้หัวหน้าหน่วยงานที่มีความเสียหายเกิดขึ้น พิจารณาย้ายพนักงานผู้นั้นให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ที่ปฏิบัติเป็นการชั่วคราวเพื่อดำเนินการสอบสวน พร้อมทั้งรายงานตามลำดับชั้นเพื่อขออนุมัติต่อผู้มีอำนาจให้แจ้งความร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีอาญาทันทีโดยไม่ต้องรอผลการสอบสวน ดังนี้-

3.1 สำนักงานใหญ่ ให้ขออนุมัติต่อผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่า ที่พนักงานผู้นั้นสังกัด หรือกรณีที่พนักงานผู้นั้นสังกัดขึ้นตรงต่อผู้ช่วยผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ ให้ขออนุมัติต่อผู้ช่วยผู้ว่าการ หรือรองผู้ว่าการ แล้วแต่กรณี

3.2 ส่วนภูมิภาค ให้ขออนุมัติต่อผู้มีอำนาจ ดังนี้-

3.2.1 พนักงานในสังกัดฝ่าย ประจําการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต ให้ขออนุมัติผู้อำนวยการฝ่าย ที่พนักงานผู้นั้นสังกัด

3.2.2 พนักงานที่ขึ้นตรงกับผู้อำนวยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต และพนักงานการไฟฟ้าต่าง ๆ ในสังกัด ให้ขออนุมัติผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต

3.2.3 พนักงานในสังกัดสายปฏิบัติการเครือข่าย ให้ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการเครือข่าย เป็นผู้อนุมัติ

โดยในการแจ้งความร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีอาญากับพนักงาน กฟภ. ให้แจ้งเจ้าพนักงานสอบสวนว่า พนักงาน กฟภ. ที่กระทำความผิดให้ดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 ด้วย

3.3 เมื่อดำเนินการแจ้งความแล้ว ให้คอยติดตามผลการสอบสวนของเจ้าพนักงานสอบสวน ตลอดจนผลการดำเนินคดี เพื่อรายงานผลความคืบหน้าต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้ว่าการ หรือผู้ที่ผู้ว่าการ มอบหมาย ต่อไปด้วย ทั้งนี้ เป็นไปตามคำสั่ง กฟภ. ที่ พ.(ท) 1/2550 ลงวันที่ 12 มกราคม 2550 เรื่อง การแจ้งความดำเนินคดีอาญากับพนักงาน ที่กระทำทุจริตเกี่ยวกับการเงิน

หมวด 5

การหยุดปฏิบัติงาน และการพักงาน

1. ในระหว่างการสอบสวนถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย หรือผู้บังคับบัญชาเห็นว่าถ้าจะให้พนักงานผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่การงานจะเสียหายแก่ กฟภ. หรือจะเสียหายแก่การดำเนินคดีหรือสอบสวน ก็ให้รายงานเสนอผู้ว่าการสั่งพักงานได้

2. ในระหว่างทำรายงานเสนอพักงาน ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย หรือผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรให้พนักงานผู้นั้น หยุดปฏิบัติงานไว้ก่อนที่จะได้รับคำสั่งให้พักงาน เพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อ กฟภ. ก็สั่งให้พนักงานผู้นั้นหยุดปฏิบัติงานได้ แล้วรับรายงานเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อให้ผู้ว่าการสั่งพักงาน แต่ถ้าผู้ว่าการมิได้สั่งให้พนักงานผู้นั้นพักงานก็ต้องสั่งให้พนักงานผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานตามเดิมและให้ถือว่าเวลาในระหว่างที่หยุดปฏิบัติงานนั้นเป็นเวลาปฏิบัติงาน

กรณีผู้มีอำนาจออกคำสั่งให้หยุดปฏิบัติงานไว้ก่อนนั้น จะต้องพิจารณาโดยรอบคอบ และจะต้องพิจารณาเหตุผลประกอบด้วยว่า ถ้าให้อยู่ปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่นั้นแล้วจะเกิดความเสียหายต่อ กฟภ. จึงสมควรจะสั่งให้หยุดปฏิบัติงาน มิฉะนั้น อาจถูกโต้แย้งภายหลังได้

3. การสั่งให้พนักงานผู้ใดพักงาน ถ้าพนักงานผู้นั้นดำรงตำแหน่งตั้งแต่ชั้นที่ปรึกษาทั่วไป ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่าขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ กฟภ. ก่อน

หมวด 6

การอุทธรณ์คำสั่งพักงาน

คำสั่งพักงานเป็นคำสั่งทางปกครอง พนักงานผู้ถูกพักงานมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งพักงานตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 โดยทำหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้ออกคำสั่ง ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

หมวด 7

อำนาจในการสั่งลงโทษวินัย

1. ตามข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 กำหนดอำนาจของผู้บังคับบัญชาแต่ละระดับ ให้มีอำนาจสั่งลงโทษตามตารางแนบท้ายข้อบังคับ กฟภ. ดังนี้.-

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ลดเงินเดือน หรือค่าจ้าง (%)	ตัดเงินเดือน หรือค่าจ้าง	
			ระยะเวลา (เดือน)	ส่วนของเงินเดือน หรือค่าจ้าง (%)
ประธานกรรมการ	1. ผู้ว่าการ, รองผู้ว่าการ	6	1	30
	2. ผู้ช่วยผู้ว่าการ, ที่ปรึกษาทั่วไป, ผู้เชี่ยวชาญ, ผู้อำนวยการฝ่าย หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	6	2	30
	3. รองผู้อำนวยการฝ่าย, ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่าย, ผู้อำนวยการกอง หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	12	3	25
	4. รองผู้อำนวยการกอง, ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง, หัวหน้ากอง, รองหัวหน้ากอง, ผู้ช่วยหัวหน้ากอง, หัวหน้าแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่ง เทียบเท่า	12	4	20
	5. ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก, หัวหน้าหมวด, ประจำแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	12	6	15
	6. เสมียนพนักงาน หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	12	8	10
ผู้ว่าการ หรือ รองผู้ว่าการ	1. ผู้ช่วยผู้ว่าการ, ที่ปรึกษาทั่วไป ผู้เชี่ยวชาญ, ผู้อำนวยการฝ่าย หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	-	1	30
	2. รองผู้อำนวยการฝ่าย, ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่าย, ผู้อำนวยการกอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	6	2	25
	3. รองผู้อำนวยการกอง, ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง, ผู้ช่วยหัวหน้ากอง, หัวหน้าแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	12	3	20

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ลดเงินเดือน หรือค่าจ้าง (%)	ตัดเงินเดือน หรือค่าจ้าง	
			ระยะเวลา (เดือน)	ส่วนของเงินเดือน หรือค่าจ้าง (%)
ผู้ช่วยผู้ว่าการ, ผู้อำนวยการฝ่าย, ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่าย หรือผู้ดำรง ตำแหน่งเทียบเท่า	4. ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก, หัวหน้าหมวด, ประจำแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	12	4	15
	5. เสมียนพนักงาน หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	12	6	10
	1. รองผู้อำนวยการกอง, ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง, หัวหน้ากอง, รองหัวหน้ากอง, ผู้ช่วยหัวหน้ากอง, หัวหน้าแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่ง เทียบเท่า	-	1	20
	2. ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก, หัวหน้าหมวด, ประจำแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	-	2	15
	3. เสมียนพนักงาน, คนงาน หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	-	3	10
ผู้อำนวยการกอง, หัวหน้ากอง, รองหัวหน้ากอง หรือผู้ดำรงตำแหน่ง เทียบเท่า	1. หัวหน้าแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	-	1	20
	2. ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก, หัวหน้าหมวด, ประจำแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	-	1	15
	3. เสมียนพนักงาน หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า	-	2	10

2. คำสั่งลงโทษทางวินัยให้ใช้ตามแบบฟอร์มที่ได้กำหนดไว้

3. การลงโทษลดเงินเดือนหรือค่าจ้างถือเป็นบทลงโทษ ผู้บังคับบัญชาจะลงโทษลดเงินเดือนหรือค่าจ้างผู้กระทำผิดวินัยได้ ในอัตราร้อยละ 6 หรือร้อยละ 12 เท่านั้น จะลงโทษต่ำกว่าหรือสูงกว่าที่กำหนดไว้ในตารางท้ายข้อบังคับไม่ได้ อาทิเช่น ร้อยละ 5.5, 6.5, 10 หรือ 13

4. การลงโทษตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ผู้บังคับบัญชาจะลงโทษผู้กระทำผิดวินัยสูงกว่าระยะเวลาเดือน หรืออัตราร้อยละตามที่ตารางกำหนดไว้อย่างหนึ่งอย่างใดไม่ได้ แต่จะลงโทษต่ำกว่าตามตารางที่กำหนดไว้ก็ได้ และต้องเป็นไปตามระยะเวลาเดือนและอัตราร้อยละตามที่กำหนดไว้ในตารางเท่านั้น อาทิเช่น

4.1 ผู้อำนวยการกอง มีอำนาจลงโทษตัดเงินเดือนหัวหน้าแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า ในอัตราร้อยละ 20 มีกำหนด 1 เดือน ผู้อำนวยการกอง จะลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ 20 มีกำหนด 2 เดือน ไม่ได้ แต่จะลงโทษต่ำกว่าที่กำหนดไว้ โดยลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ 15 หรือ 10 ของเงินเดือนก็ได้ ส่วนกำหนดระยะเวลาเดือนจะเกินกว่า 1 เดือนไม่ได้

4.2 ผู้ช่วยผู้ว่าการ หรือผู้อำนวยการฝ่าย หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า มีอำนาจลงโทษตัดเงินเดือนเสมียนพนักงาน หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าได้ในอัตราร้อยละ 10 มีกำหนด 3 เดือน จะลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ 15 หรือ 20 กำหนดระยะเวลาไม่เกิน 3 เดือน ไม่ได้ และมีอำนาจลงโทษตัดเงินเดือนผู้ช่วยหัวหน้าแผนก หัวหน้าหมวด ประจำแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า ในอัตราร้อยละ 15 มีกำหนด 2 เดือน จะลงโทษสูงกว่า โดยลงโทษในอัตราร้อยละ 15 มีกำหนด 3 เดือน หรือจะลงโทษในอัตราร้อยละ 20 มีกำหนด 1 เดือน ไม่ได้ แต่ถ้าลงโทษต่ำกว่าที่กำหนดไว้ โดยลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ 10 มีกำหนดไม่เกิน 2 เดือน ก็ได้

5. คำสั่งลงโทษวินัยเป็นคำสั่งทางปกครอง ท้ายคำสั่งจะต้องระบุการแจ้งสิทธิของผู้ถูกลงโทษ ว่าผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งตามข้อ 80 แห่งข้อบังคับ กพภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 โดยทำหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษ ซึ่งมีอำนาจเหนือผู้สั่งลงโทษขึ้นไปชั้นหนึ่ง ภายใน 15 วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่ง

6. การแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษทราบ ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง โดยมีการแจ้งและหรือมอบสำเนาคำสั่งให้แล้ว ให้ทำบันทึกการแจ้งพร้อมระบุชื่อพยานไว้แล้วให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบคำสั่ง ถ้าไม่อาจแจ้งคำสั่งได้โดยตรงให้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งลงโทษ 2 ฉบับ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ เพื่อให้เก็บไว้ฉบับหนึ่ง และอีกฉบับหนึ่งให้ลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งลงโทษ และส่งกลับคืน การแจ้งนี้เมื่อล่วงพ้น 30 วัน นับแต่วันที่ปรากฏการรับเอกสารในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียน แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งกลับคืนก็ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับทราบคำสั่งแล้ว

หมวด 8

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย

1. ผู้ถูกลงโทษอาจอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย โดยทำหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษ ซึ่งมีอำนาจเหนือผู้สั่งลงโทษขึ้นไปชั้นหนึ่ง แต่ไม่เกินกว่าประธานกรรมการ กพภ. ภายใน 15 วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่ง เช่น

- ผู้จัดการ เป็นผู้สั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อ ผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต
- ผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต เป็นผู้สั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อรองผู้ว่าการ

- รองผู้ว่าการ เป็นผู้ส่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อ ผู้ว่าการ
- ผู้ว่าการ เป็นผู้ส่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อ ประธานกรรมการ กฟภ.

2. ถ้าผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ 1 วินิจฉัยให้ลงโทษยืนตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเดิม หรือเบากว่า ผู้ถูกลงโทษจะอุทธรณ์ต่อไปไม่ได้ แต่ถ้าวินิจฉัยสั่งให้เพิ่มโทษ ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปได้อีกชั้นหนึ่ง ภายใน 15 วัน นับแต่วันทราบคำสั่งวินิจฉัยอุทธรณ์ครั้งแรก คำวินิจฉัยอุทธรณ์ชั้นหลังนี้ให้เป็นที่สุด

3. ผู้ถูกลงโทษจะอุทธรณ์ได้แต่สำหรับตนเองเท่านั้น ห้ามมิให้อุทธรณ์แทนคนอื่น ห้ามมิให้ลงชื่อรวมกัน และห้ามมิให้อุทธรณ์ก่อนเวลาล่วงไปแล้ว 24 ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ทราบคำสั่งลงโทษ

4. เมื่อผู้ถูกลงโทษอุทธรณ์คำสั่งโทษผ่านหน่วยงานใด ก็ให้หน่วยงานนั้นรับนำเสนอต่อผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ทันที

หมวด 9

การสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

1. ความเสียหาย หมายความว่า ความเสียหายที่เกิดจากการละเมิดอันเนื่องมาจากการกระทำ หรืองดเว้นการกระทำใด ๆ อันมิชอบด้วยกฎหมาย หรือข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติของ กฟภ.

2. เมื่อเกิดความเสียหายแก่ กฟภ. และผู้ว่าการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ได้รับรายงาน และมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าความเสียหายเกิดจากการกระทำของพนักงาน ก็ให้ตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเพื่อหาผู้รับผิดชอบต่อไป

3. เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นกับ กฟภ. และการตรวจสอบทราบแน่ชัดว่า พนักงานผู้ใดทำละเมิดต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทน โดยทราบจำนวนค่าเสียหายที่แน่นอน และพนักงานผู้นั้นชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้กับ กฟภ. ครบถ้วนแล้ว ก็ไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545

4. กรณีที่พนักงาน กฟภ. กระทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐอื่น หรือกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ กฟภ. และหน่วยงานของรัฐอื่น ให้ผู้ว่าการ หรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมาย ร่วมกับผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของรัฐอื่นที่ได้รับ ความเสียหาย แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดร่วมกัน

นอกจากนี้ ถ้าพนักงานของ กฟภ. กระทำให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอก ก็ให้ผู้ว่าการ หรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมาย แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเช่นกัน

5. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้ง คณะกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน เพื่อพิจารณาหาผู้รับผิดชอบ และจำนวนค่าสินไหมทดแทน ให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เกี่ยวข้องรับฟังพยาน บุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ และตรวจสอบเอกสาร วัตถุ หรือสถานที่

6. คณะกรรมการต้องให้อีกโอกาสแก่พนักงานที่เกี่ยวข้อง หรือผู้เสียหาย ได้ชี้แจง ข้อเท็จจริง และได้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอ และเป็นธรรม โดยการแจ้ง ข้อกล่าวหาแก่ผู้ที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ให้กระทำเช่นเดียวกับการสอบสวนวินัยในหมวดที่ 4

7. คณะกรรมการต้องดำเนินการสอบหาข้อเท็จจริง รวมทั้งรวบรวมพยานหลักฐาน พร้อมทั้งความเห็นให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน นับถัดจากวันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

8. ในกรณีที่ไมอาจสอบข้อเท็จจริงได้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลา 30 วัน ได้ ให้ประธาน กรรมการขยายเวลาได้อีกไม่เกิน 2 ครั้ง แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกิน 15 วัน และต้องแสดงเหตุที่ต้อง ขยายเวลาไว้ทุกครั้งด้วย แต่ถ้าขยายเวลาแล้วการสอบข้อเท็จจริงยังไม่แล้วเสร็จ ให้ხოอนุมัติ การขยายเวลาต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

9. ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด มอบหมายให้บุคคล หรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย คอยติดตามและเร่งรัดการสอบสวน เพื่อให้คณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ตามข้อบังคับ กพท. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545

10. กรณีพนักงานกระทำละเมิดต่อหน่วยงาน หรือบุคคลภายนอก ถ้าเป็นการกระทำ ในการปฏิบัติหน้าที่ หน่วยงานจะมีสิทธิเรียกให้พนักงานผู้นั้นชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่หน่วยงาน ได้ก็ต่อเมื่อได้กระทำไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

11. สิทธิเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะมีได้เพียงใด ให้คำนึงถึงระดับความร้ายแรง แห่งการกระทำ และความเป็นธรรมในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์ โดยมีต้องให้ใช้เต็มจำนวนของความ เสียหายก็ได้ ถ้าการละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงาน หรือระบบ การดำเนินงานส่วนรวม ให้หักส่วนแห่งความรับผิดชอบดังกล่าวออกด้วย

12. กรณีการละเมิดเกิดจากพนักงานหลายคน มิให้นำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับ และพนักงานแต่ละคนต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนเท่านั้น

13. คณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ให้ความเห็นว่า การกระทำโดยประมาทเลินเล่อ อย่างร้ายแรง หมายถึง การกระทำโดยมิได้เจตนา แต่เป็นการกระทำโดยปราศจากความระมัดระวัง ซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้น จำต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ โดยขาดความระมัดระวังที่พึงเป็นไปได้ จากเกณฑ์มาตรฐานอย่างมาก

14. กรณีพนักงานกระทำทุจริตนำทรัพย์สินของ กฟภ. ไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว หรือผู้อื่น คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลได้มีแนวคำวินิจฉัยแล้ว ในคำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ที่ 14/2546 ที่ 29/2546 และที่ 30/2546 โดยวินิจฉัยว่า กรณีเจ้าหน้าที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐโดยทุจริต อันเป็นความผิดทางอาญานั้น ถือว่าเจ้าหน้าที่อาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ และเป็นคดีละเมิดอันเกิดจากการใช้อำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 นอกจากจะได้รับโทษทางวินัยแล้วยังจะต้องถูกดำเนินคดีอาญา และเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในทางแพ่งอีกด้วย ทั้งนี้ เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการเร่งรัดติดตามเกี่ยวกับกรณีเงินขาดบัญชี หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต พ.ศ. 2546 บันทึกรวบรวม ผวก. เลขที่ สร.(งส) 196/2547 ลว. 14 พ.ค. 2547 เรื่อง แนวทางการสอบสวนลงโทษทางวินัย และความรับผิดทางละเมิด และคำสั่ง กฟภ. ที่ พ.(ท) 1/2550 ลว. 12 ม.ค. 2550

จากการกระทำทุจริตของพนักงานดังกล่าว ต้องพิจารณาด้วยว่ามีผู้เกี่ยวข้อง หรือผู้บังคับบัญชาคนใดปฏิบัติงานบกพร่องต่อหน้าที่ กระทำโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจนเป็นเหตุหรือเป็นช่องทางให้เกิดการกระทำการทุจริตขึ้น บุคคลนั้นจะต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตาม พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ด้วย โดยให้พิจารณาตามแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามหนังสือของกระทรวงการคลัง ที่ กค 0406.2/ว.66 ลว. 25 ก.ย. 2550

15. ในการประชุมเพื่อทำความเข้าใจของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการที่ไม่เห็นด้วยกับมติที่ประชุมอาจทำความเข้าใจในความเห็นของคณะกรรมการเสียงข้างมากได้ ความเห็นของคณะกรรมการต้องมีข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายที่แจ้งชัด และต้องมีพยานหลักฐานที่สนับสนุนประกอบด้วย

16. เมื่อการสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ประชุมปรึกษาทำรายงานเสนอผลการสอบข้อเท็จจริงต่อผู้สั่งแต่งตั้ง ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งเห็นว่า จะต้องให้ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และอยู่ในอำนาจที่จะสั่งให้ชดใช้ได้ก็ให้จัดทำคำสั่งให้ชดใช้ พร้อมทั้งจัดส่งคำสั่งดังกล่าว รวมทั้งสำนวนสอบข้อเท็จจริงทั้งหมดเสนอผู้ว่าการ หรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมาย รับทราบ ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งเห็นว่าผู้กระทำละเมิดไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือต้องให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อ กฟภ. แต่ไม่อยู่ในอำนาจที่จะสั่งให้ชดใช้ได้ ก็ให้รีบเสนอความเห็นพร้อมสำนวนการสอบข้อเท็จจริงทั้งหมดต่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจโดยเร็ว

17. ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดไม่ผูกมัดผู้แต่งตั้ง หรือหน่วยงานที่จะมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

18. สำหรับกรณีที่มีการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดร่วมกัน 2 หน่วยงาน หรือมากกว่า ระหว่าง กฟภ. และหน่วยงานของรัฐอื่น ตามข้อ 4 หรือ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ 2 เมื่อคณะกรรมการเสนอรายงานพร้อมความเห็นไปยังผู้แต่งตั้ง ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการ หรือผู้มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการร่วมกันว่า มีผู้รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือไม่ และเป็นจำนวนเท่าใด แต่ยังมีต้องแจ้งสั่งการให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้แต่งตั้งร่วมจะมีความเห็นตรงกันหรือไม่ ให้ส่งสำนวนให้กระทรวงการคลังเพื่อตรวจสอบภายใน 7 วัน นับถัดจากวันวินิจฉัยสั่งการ เว้นแต่ว่าเป็นเรื่องที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนดว่า ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ

หมวด 10

การอุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

1. เนื่องจากข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545 มิได้กำหนดในเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไว้ ในทางปฏิบัติจึงต้องนำพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 44 มาใช้บังคับโดยอนุโลม เนื่องจากคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นคำสั่งทางปกครอง

2. ผู้อุทธรณ์จะต้องอุทธรณ์ต่อผู้ออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ภายใน 15 วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง และผู้ออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์

3. กรณีผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ไม่ว่าทั้งหมด หรือบางส่วน ก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ถ้าไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์จะต้องรายงานความเห็นพร้อมด้วยเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งตามสายงานบังคับบัญชา เพื่อพิจารณาให้ความเห็น หากเห็นชอบด้วยกับคำอุทธรณ์ก็ให้ผู้ออกคำสั่งดำเนินการแก้ไขคำสั่งเดิม กรณีหากให้ยกอุทธรณ์ก็ให้ผู้ออกคำสั่งแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบ และแจ้งสิทธิเรื่องการฟ้องคดีภายในกำหนดอายุความต่อไป ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา 45 วรรคสอง และสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ลว. 21 พ.ค. 2540 ข้อ 2 (14)

หมวด 11

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และความรับผิดชอบทางละเมิด

1. เมื่อมีการกระทำผิดทางวินัยเกิดขึ้น และผลของการกระทำผิดทางวินัยนั้น ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหาย ก็สามารถที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และความรับผิดทางละเมิดเป็นคำสั่งเดียวกันได้ โดยไม่จำเป็นต้องแยกทำเป็นแต่ละคำสั่ง ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้า อีกทั้งทำให้การสอบสวนเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

2. ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และความรับผิดทางละเมิด ได้แก่ ผู้ว่าการ หรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมาย

3. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และความรับผิดทางละเมิด ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ มีจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน เพื่อพิจารณาความผิดและโทษทางวินัย รวมทั้งหาผู้รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนทางละเมิด และการแต่งตั้งคณะกรรมการกรณีนี้ ต้องปฏิบัติตามหมวด 3 ด้วย

4. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และความรับผิดทางละเมิด กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จภายในเวลา ตามข้อ 77 แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 และปฏิบัติตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545 ไว้ด้วย

5. สำหรับการทำความสั่งลงโทษทางวินัย และคำสั่งให้พนักงานชดใช้ค่าสินไหมทดแทนทางละเมิดนั้น มิให้ทำคำสั่งเป็นคำสั่งเดียวกัน โดยให้แยกทำเป็นแต่ละคำสั่ง

หมวด 12

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย และคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

1. กรณีพนักงานผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และความรับผิดทางละเมิด ต่อมา กฟภ. มีคำสั่งลงโทษทางวินัย และมีคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน พนักงานมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งทั้งสองกรณีได้ โดยต้องแยกทำหนังสืออุทธรณ์ ดังนี้-

(1) กรณีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ให้พนักงานปฏิบัติตาม หมวด 6

(2) กรณีอุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้พนักงานปฏิบัติตาม หมวด 10

2. พนักงานจะใช้สิทธิการอุทธรณ์คำสั่งทั้งสองกรณีดังกล่าวรวมกันในหนังสืออุทธรณ์ฉบับเดียวกันไม่ได้ เพราะผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ทางวินัย และความรับผิดทางละเมิด จะเป็นคนละคนกัน และกระบวนการพิจารณามีความแตกต่างกัน

หมวด 13

การให้ออก

พนักงานจะพ้นจากตำแหน่งหน้าที่โดยการให้ออก ให้พิจารณาตามข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 โดยมีสาเหตุสรุปได้ ดังนี้.-

1. เจ็บป่วยเกินกำหนดวันเวลาในรอบปี และผู้ว่าการเห็นสมควรให้ออก
2. หย่อนความสามารถในการปฏิบัติงานในหน้าที่ ประพฤติตนไม่เหมาะสมหรือบกพร่องในหน้าที่
3. การสอบสวนทางวินัยไม่ได้ความเป็นสัจย์ว่าได้กระทำความผิด แต่มีมลทินหรือมัวหมอง หรือมีพฤติการณ์เป็นที่ไม่น่าไว้วางใจ ซึ่งจะให้ปฏิบัติงานต่อไปอาจเป็นการเสียหายต่อ กฟภ.
4. ต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด สำหรับความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
5. ถูกยุบเลิกตำแหน่ง หรือขาดคุณสมบัติการเป็นพนักงาน ตามข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517
6. พนักงานผู้นั้นขาดคุณสมบัติตาม ข้อ 6 แห่งข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517

หมวด 14

การอุทธรณ์คำสั่งให้ออก

คำสั่งให้ออกจากงานเป็นคำสั่งทางปกครอง พนักงานผู้ถูกคำสั่งให้ออกจากงานมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งได้ตาม มาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 โดยทำหนังสือยื่นต่อผู้ออกคำสั่ง คือ ผู้ว่าการ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

หมวด 15

การสอบข้อเท็จจริงกรณีพนักงานได้รับอุบัติเหตุบาดเจ็บ ถึงแก่ความตาย ทุกพลภาพหรือพิการ เนื่องจากการปฏิบัติงานให้กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

1. กรณีพนักงานปฏิบัติงาน และประสบอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บ

1.1 พนักงานสังกัดสำนักงานใหญ่ (ส่วนกลาง)

ถ้าพนักงานผู้ได้รับบาดเจ็บสังกัดหน่วยงานขึ้นตรงต่อผู้ว่าการ หรือรองผู้ว่าการ ให้ผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานที่พนักงานผู้นั้นสังกัด แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง เมื่อหัวหน้าหน่วยงานได้รับรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงจากคณะกรรมการ ก็ให้นำเสนอต่อ

ผู้อำนวยการสำนัก หรือรองผู้ว่าการ แล้วแต่กรณี วินิจฉัยสั่งการ หากเห็นว่าได้รับบาดเจ็บ อันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานให้กับ กฟภ. ให้ส่งเรื่องให้ กบผ. และ กกพ. ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป หากเห็นว่าพนักงานได้รับบาดเจ็บมิใช่เหตุอันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานให้กับ กฟภ. ก็ให้ยุติเรื่อง

1.2 พนักงานสังกัดการไฟฟ้าเขต หรือสังกัดสายปฏิบัติการเครือข่าย

เมื่อพนักงานสังกัดการไฟฟ้าเขต หรือพนักงานสังกัดสายปฏิบัติการเครือข่าย ปฏิบัติงานให้กับ กฟภ. แล้วเกิดอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บ ให้ผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานที่พนักงานผู้นั้นสังกัด แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบหาข้อเท็จจริง แล้วรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงเสนอ อฟช. หรือ รผก.(ป) เพื่อวินิจฉัยสั่งการ แล้วแต่กรณี หากอฟช. หรือ รผก.(ป) เห็นว่า พนักงานได้รับบาดเจ็บอันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานให้กับ กฟภ. ให้ส่งเรื่องให้ กบผ. และ กกพ. ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป หากเห็นว่าพนักงานได้รับบาดเจ็บมิใช่เหตุอันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานให้กับ กฟภ. ก็ให้ยุติเรื่อง

ทั้งนี้ เป็นไปตามบันทึกเวียนของ ผวก. เลขที่ สกม. 276/2549 ลว. 21 ส.ค. 2549 เรื่อง วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีพนักงานปฏิบัติงานแล้วเกิดอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บ

2. กรณีพนักงานถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการ

2.1 ถ้าเป็นพนักงานในสายงานบังคับบัญชาของทุกสำนัก ให้ผู้อำนวยการสำนัก เป็นผู้มีอำนาจในการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

2.2 ถ้าเป็นพนักงานในสายงานบังคับบัญชาของฝ่าย หรือของการไฟฟ้าเขต ให้ผู้อำนวยการฝ่าย หรือผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจในการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

2.3 ถ้าเป็นพนักงานในสายงานของผู้ช่วยผู้ว่าการ หรือรองผู้ว่าการ ให้ผู้ช่วยผู้ว่าการ หรือรองผู้ว่าการ แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจในการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

ทั้งนี้ เป็นไปตามคำสั่ง กฟภ. ที่ พ.(ม) 18/2546 ลว. 17 ก.ค. 2546 เรื่อง มอบอำนาจเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย และความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

3. สาเหตุใดบ้างที่จะถือว่าเหตุเกิดเนื่องจากการปฏิบัติงานให้กับ กฟภ.

3.1 กรณีพนักงานช่าง พนักงานหอทดไลน์ หรือพนักงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการเกี่ยวกับระบบจำหน่ายของ กฟภ. ในระหว่างปฏิบัติงาน ได้รับอุบัติเหตุตกจากเสา หรือถูกระแสไฟฟ้าดูด หรือเหตุอื่นใดจนได้รับบาดเจ็บ หรือเสียชีวิต

3.2 กรณีผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้พนักงานผู้ใดออกไปปฏิบัติงานใด ๆ ให้กับ กฟภ. โดยให้ขั้วรถยนต์ของ กฟภ. หรืออาจเป็นรถยนต์ส่วนตัวก็ได้ ขณะเดินทางไปปฏิบัติงาน หรือขณะเดินทางกลับสำนักงาน หรือบ้านพักหลังจากปฏิบัติงานเสร็จ แล้วเกิดอุบัติเหตุจนได้รับบาดเจ็บ หรือเสียชีวิต หากเหตุที่เกิดอยู่นอกเส้นทางการปฏิบัติงานจะไม่ถือว่าเป็นการประสูติเหตุเนื่องจากการปฏิบัติงานให้กับ กฟภ. เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามีเหตุจำเป็นที่จะต้องไปในเส้นทางนั้น

3.3 กรณีการเจ็บป่วยจนเสียชีวิต จะต้องได้ข้อเท็จจริงว่าลักษณะของงานดังกล่าว เป็นสาเหตุทำให้เกิดการเจ็บป่วยนั้นด้วย เช่น การบักเสาะจะต้องเดินลุยน้ำเข้าไป และในพื้นที่ดังกล่าวโรคฉี่หนูกำลังระบาด ทำให้พนักงานผู้นั้นเป็นโรคและเสียชีวิต เช่นนี้ถือว่าเป็นการเจ็บป่วยจนเสียชีวิตเนื่องจากการปฏิบัติงานให้กับ กฟภ. ส่วนการเสียชีวิตขณะปฏิบัติงานด้วยโรคประจำตัว ก็ไม่ถือว่าเป็นการเสียชีวิตเนื่องจากการปฏิบัติงานให้กับ กฟภ. เพราะหากไม่ปฏิบัติงานให้กับ กฟภ. ก็อาจจะต้องเสียชีวิตด้วยโรคประจำตัวนั้นอยู่ดี

3.4 การเสียชีวิตเนื่องจากการปฏิบัติงานไม่จำเป็นต้องเสียชีวิตขณะปฏิบัติงานให้กับ กฟภ. เพราะการเสียชีวิตเนื่องจากการปฏิบัติงานจะต้องมีสาเหตุมาจากการทำงานเท่านั้น เช่น พนักงานช่างได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้ไปทำการตัดมิเตอร์เนื่องจากมีบ้านผู้มีอิทธิพลหลังหนึ่ง ไม่จ่ายค่ากระแสไฟฟ้าตามระเบียบ ขณะพนักงานช่างกำลังตัดมิเตอร์ได้มีลูกน้องของผู้มีอิทธิพลไม่ให้ตัดมิเตอร์หากตัดมิเตอร์ไปจะถูกทำร้าย หลังจากตัดมิเตอร์กลับไปสำนักงานแล้วตอนเย็นขณะที่พนักงานช่างผู้นั้นกำลังนั่งเล่นอยู่หน้าบ้านของตนเอง ลูกน้องของผู้มีอิทธิพลได้เข้าไปในบ้านแล้วใช้ปืนยิงพนักงานผู้นั้นเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บ การสอบสวนได้ข้อเท็จจริงเช่นนี้ การเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บของพนักงานผู้นี้ ถือได้ว่าเป็นการเสียชีวิตเนื่องจากการปฏิบัติงานให้กับ กฟภ. (กรณีลักษณะนี้จะต้องพิจารณาความเกี่ยวเนื่องของงานที่ไปปฏิบัติ)

3.5 การเสียชีวิตขณะปฏิบัติงานอาจไม่ใช่เป็นการเสียชีวิตเนื่องจากการปฏิบัติงาน ก็ได้ ถ้าสาเหตุของการเสียชีวิตเกิดจากเหตุส่วนตัว หรือโรคประจำตัว เช่น ขณะกำลังปฏิบัติงานให้กับ กฟภ. ผู้ปฏิบัติงานเส้นเลือดในสมองแตก (มีเลือดออกในสมอง) หรือหัวใจวายกระทันหัน หรือโรคอื่น ๆ ซึ่งเป็นโรคประจำตัวแล้วเสียชีวิต หรือถูกทำร้ายขณะปฏิบัติงาน ด้วยสาเหตุส่วนตัว

4. กรณีการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามข้อ 2 คณะกรรมการจะต้องดำเนินการสอบข้อเท็จจริงให้ได้ว่าสาเหตุที่ทำให้เสียชีวิตเนื่องมาจากการปฏิบัติงานหรือไม่ หากเห็นว่าเสียชีวิตเนื่องจากการปฏิบัติงานให้แก่ กฟภ. คณะกรรมการจะต้องพิจารณาเสนอเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ ตามระเบียบ กฟภ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือนพนักงานซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการ เนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ พ.ศ. 2548 และให้รายงานตามลำดับชั้นจนถึงรองผู้ว่าการ หรือผู้ว่าการ (กรณีหน่วยงานขึ้นตรงผู้ว่าการ) เพื่อนำเสนอ กรส. พิจารณาวินิจฉัยต่อไป

หมวด 16

การจ่ายเงินค่าเสียหาย หรือเงินค่าช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมแก่บุคคลภายนอก

ในกรณีที่ระบบจำหน่ายของ กฟภ. หรือกรณีที่พนักงาน หรือลูกจ้างของ กฟภ. ไปปฏิบัติงานในหน้าที่ ทำความเสียหายต่อบุคคลภายนอก ไม่ว่าจะเป็นชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน กิติ เมื่อหัวหน้าหน่วยงานได้รับรายงานความเสียหายดังกล่าว ให้รับสั่งการให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ

ไปตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ พร้อมกับรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้น เช่น ถ่ายรูปความเสียหายที่เกิดขึ้น สาเหตุที่เกิด แล้วดำเนินการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง โดยให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงรับดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อนำเสนอผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการดังนี้.-

1. กรณีที่ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกได้รับความเสียหายอันเกิดจากระบบจำหน่ายของ กฟภ. หรือเกิดจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ของพนักงาน กฟภ. หรือลูกจ้างของ กฟภ. อย่างชัดเจน ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง หรือพนักงานผู้ที่ได้รับมอบหมาย รับดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐาน และหากเห็นว่าค่าเสียหายที่ผู้เสียหาย หรือทายาทของผู้เสียหายเรียกร้องสูงเกินควร ก็ให้คณะกรรมการ หรือผู้ได้รับมอบหมาย ดำเนินการเจรจาต่อรองโดยเร็ว โดยให้พิจารณาหักค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินออกตามส่วน หรือหากไม่สามารถหักค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินได้ให้ใช้ราคาตามท้องตลาดที่เกิดเหตุประกอบการพิจารณาก่อนนำเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติค่าเสียหาย

2. กรณีที่บุคคลภายนอกถึงแก่ความตาย หรือทุพพลภาพ หรือสูญเสียสมรรถภาพ อันเกิดจากระบบจำหน่ายของ กฟภ. หรือเกิดจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ของพนักงาน กฟภ. หรือลูกจ้างของ กฟภ. อย่างชัดเจน (เป็นความผิดของ กฟภ.) ซึ่ง กฟภ. จะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายนั้น

2.1 ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง หรือพนักงานผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาค่าเสียหาย โดยให้คำนึงถึงฐานานุรูป และค่าเสียหายที่แท้จริงของบุคคลดังกล่าว มาประกอบการพิจารณา โดยเทียบเคียงประมาณการวงเงินตามที่กำหนดในระเบียบ

2.2 หากผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บต้องเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลของรัฐ หรือโรงพยาบาลของเอกชน กฟภ. จะพิจารณาจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามที่จ่ายจริง รวมไปถึงค่าสินไหมทดแทนกรณีทุพพลภาพ หรือสูญเสียสมรรถภาพ โดยให้เทียบเคียงประมาณการวงเงินตามระเบียบ

2.3 ผู้เสียหายที่ได้รับบาดเจ็บเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาลของเอกชน ต่อมาเมื่อผู้เสียหายพ้นขีดอันตรายแล้วให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง หรือพนักงานผู้ที่ได้รับมอบหมายพยายามเจรจา หรือเสนอแนะให้ผู้เสียหายย้ายไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลของรัฐต่อไป

3. กรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นกับบุคคลภายนอกอันมีสาเหตุมาจากความผิดของผู้ได้รับความเสียหายเอง หรือเกิดจากบุคคลอื่น หรือเกิดจากเหตุสุดวิสัย ซึ่งตามกฎหมาย กฟภ. ไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น ดังนั้น จึงห้ามมิให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ทำการเจรจาหรือตกลงใด ๆ เกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้ได้รับความเสียหาย หรือกับทายาทของผู้ได้รับความเสียหาย แต่หากคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เห็นว่า สมควรที่ กฟภ. จะให้ความช่วยเหลือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน และเพื่อภาพลักษณ์ที่ดีของ กฟภ. ก็ให้เสนอผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติสั่งจ่ายเป็นค่าช่วยเหลือเพื่อบุคคลธรรมดาได้ตามสมควร โดยเทียบเคียงตามภาคผนวกท้ายระเบียบนี้ และไม่จำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือเต็มตามจำนวนความเสียหายก็ได้ ทั้งนี้ ให้พิจารณาข้อเท็จจริงเป็นราย ๆ ไป

4. หากคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ไม่สามารถเจรจา
 ทำความตกลงกับผู้เสียหายตามข้อ 1 และข้อ 2 ได้ทุกราย หรือรายหนึ่งรายใด หรือกรณีเห็นสมควร
 ไม่จ่ายค่าช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมตามข้อ 3 ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง หรือพนักงานที่ได้รับ
 มอบหมาย รวบรวมพยานหลักฐาน เช่น สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ ข้อมูลการเกิดภัยธรรมชาติ
 จากกรมอุตุนิยมวิทยา รายงานประจำวันทางคดีของเจ้าพนักงานสอบสวน ภาพสถานที่เกิดเหตุ
 โดยภาพรวม รายละเอียดของพยานบุคคลผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนพยานหลักฐานอื่น ๆ เพื่อเป็น
 หลักฐานในการต่อสู้คดี แล้วรีบรายงานผลการดำเนินการให้ผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยสั่งการต่อไป

+++++

แนวทางในการสอบสวนสำนวนประเภทต่าง ๆ

เพื่อเป็นแนวทางประกอบในการสอบสวนสำนวนประเภทต่าง ๆ ให้มีข้อมูลรายละเอียดเพียงพอในการวินิจฉัย สั่งการ สำนวนสอบสวนจะต้องมีข้อมูลรายละเอียดเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

1. สำนวนสอบสวนกรณีทุจริตทรัพย์สิน

- (1) วัน เวลา เกิดการทุจริต
- (2) ชื่อตำแหน่ง และอำนาจหน้าที่ของผู้กระทำทุจริต
- (3) การกระทำ และพฤติการณ์ในการกระทำทุจริต
- (4) ชื่อ ตำแหน่ง และอำนาจหน้าที่ของพนักงานที่ร่วมงานหรือที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้บังคับบัญชาตามสายงาน
- (5) รายละเอียดการปฏิบัติงานของพนักงานผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมทั้งผู้บังคับบัญชาให้ระบุชื่อ และตำแหน่ง ตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และหรือทางปฏิบัติที่ถูกต้องควรเป็นอย่างไร เปรียบเทียบกับการกระทำที่เกิดขึ้นจริง
- (6) กฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งเกี่ยวกับงานในหน้าที่นั้น ๆ หรืองานที่ได้รับมอบหมายมีอย่างไร
- (7) หลักและวิธีปฏิบัติโดยปกติของงานหรือกิจการนั้นเป็นอย่างไร
- (8) หลักฐานและเอกสารที่ผู้ทุจริตได้กระทำ หรือหลักฐานที่ผู้ทุจริตจะต้องกระทำ แต่ได้ละเว้นไม่กระทำ (ข้อนี้อาจจะต้องตรวจรายละเอียดจากเอกสารที่มีอยู่เป็นจำนวนมากก็ได้ ซึ่งแล้วแต่กรณีเป็นเรื่อง ๆ ไป)
- (9) รายการและจำนวนเงินที่ทุจริต หรือขาดหายไป
- (10) เอกสารแจ้งความร้องทุกข์ สำเนาสำนวนการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ พนักงานอัยการ และความเห็น (ถ้ามี) ตลอดจนผลการฟ้องคดี
- (11) กรณีมีการระบุว่า ลายมือชื่อปลอม ได้มีการส่งหลักฐานให้ผู้ชำนาญของ กองพิสูจน์หลักฐานตรวจสอบหรือไม่ ถ้ามีขอรายงานผลการพิสูจน์ดังกล่าว
- (12) การเรียกร้องหรือฟ้องคดีกับธนาคารผู้จ่ายเงิน (ถ้ามี)
- (13) ในกรณีเป็นเรื่องเกี่ยวกับเช็ค ขอสำเนาเช็ค สำเนาใบเสร็จรับเงิน เอกสารประกอบการส่งจ่ายเช็ค ผู้มีอำนาจสั่งจ่าย หลักฐานการได้รับชำระหนี้ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- (14) พฤติการณ์และกรณีแวดล้อมอื่น ๆ เช่น ผู้ทุจริตเป็นคนชอบเล่นการพนัน ภาวะแห่งจิตใจ ฯลฯ

- (15) ความเห็นและผลการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และผลการดำเนินคดีอาญา (ถ้ามี)
- (16) กรณีมีการกระทำทุจริตเกิดขึ้นหลายกรณี ให้แยกการสอบสวนเป็นรายกรณี พร้อมความเห็นว่าการกระทำทุจริตและผู้บังคับบัญชาจะต้องรับผิดชอบหรือไม่ อย่างไร และเป็นจำนวนเงินเท่าใด
- (17) บันทึกการให้ปากคำของผู้เกี่ยวข้อง และโดยเฉพาะผู้ที่จะต้องรับผิดชอบ อาจจะต้องรับผิดชอบ ทั้งนี้ต้องให้ผู้คัดค้านกล่าวได้มีโอกาสที่จะทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและเป็นธรรม และให้มีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานหลักฐานของตนด้วย โดยต้องมีได้กระทำการใดอันเป็นการล่อลวง ขู่ข่มขู่ให้สัญญา หรือกระทำโดยมิชอบประการอื่น
- (18) กรณีช่วงระยะเวลาที่เกิดความเสียหาย มีผู้รับผิดชอบและเกี่ยวข้องหลายคน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งผู้รับผิดชอบหรือที่เกี่ยวข้องและหรือมีการโยกย้ายให้ระบุรายละเอียดช่วงเวลาที่แต่ละคนต้องรับผิดชอบ และจำนวนความเสียหายซึ่งเกิดในช่วงระยะเวลาดังกล่าวพร้อมแผนภูมิประกอบ

2. จำนวนสอบสวนกรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ

- (1) กฎหมาย ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับและคำสั่งที่เกี่ยวข้อง
- (2) สำเนารายงานความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือเหตุที่ทำให้ทราบว่ามีการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและความเห็นและหรือผลการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และผลการดำเนินคดีอาญา (ถ้ามี)
- (3) กรณีกำหนดราคากลางสูงกว่าราคาค่าก่อสร้าง
 - ก. รายละเอียดแสดงวิธีคำนวณหาค่าแฟคเตอร์เอฟ (ถ้ามี)
 - ข. แหล่งที่มาของราคาวัสดุที่ใช้กำหนดเป็นราคากลาง
 - ค. ราคาวัสดุแยกเป็นประเภท ชนิด พร้อมราคา
- (4) กรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบพัสดุ
 - ก. ขั้นตอนดำเนินการก่อนมีการประกาศสอบราคา ประกวดราคา จัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ หรือก่อนมีการตกลงราคาแล้วแต่กรณี
 - ข. ประกาศสอบราคา ประกวดราคา ฯลฯ

- ก. รายชื่อคณะกรรมการที่แต่งตั้งตามระเบียบทุกคน
 - ง. รายละเอียดการปฏิบัติงานของพนักงานผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมทั้งผู้บังคับบัญชาระบุชื่อ และตำแหน่งว่าตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และหรือทางปฏิบัติที่ถูกต้องควรเป็นอย่างไร เปรียบเทียบกับการกระทำที่เกิดขึ้นจริง
 - จ. รายงานผลการปฏิบัติงานและความเห็นของพนักงานและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทุกคณะ
 - ฉ. หากมีการยกเลิกการสอบราคา ประมวลราคา ขอเหตุผลพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
 - ช. ความเห็นของผู้สั่งซื้อ สั่งจ้าง
- (5) จำนวนเงินที่ถือว่าทำให้หน่วยงานได้รับความเสียหาย

3. คำนวณสอบสวนกรณีคนร้ายกระทำโจรกรรม หรือเข้าไปลักทรัพย์ในหน่วยงาน

- (1) ข้อเท็จจริงทั่วไป และรายละเอียดของทรัพย์สินที่หาย
 - ก. วันเวลาที่เกิดเหตุ และสถานที่เกิดเหตุ
 - ข. เป็นทรัพย์สินใดใด ดังหรือเก็บรักษา ณ ที่ใด บริเวณที่ดังทรัพย์สิน หรือสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินนั้น มีทรัพย์สินอื่นที่ไม่ได้ถูกลักไปอยู่ด้วยหรือไม่ ถ้ามี อะไรบ้าง (อธิบายโดยละเอียดหรือแยกเป็นรายการ)
 - ค. รายการและมูลค่าของทรัพย์สินที่หายทั้งก่อนและหลังคำนวณค่าเสื่อมราคา
- (2) อาคารและสถานที่ที่เก็บทรัพย์สิน
 - ก. ลักษณะของอาคาร ทางเข้า ทางออก ร่องรอยที่คนร้ายเข้าไป และออก มีรั้วรอบขอบชิดหรือไม่ อย่างไร แผนผังบริเวณอาคารหรือสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินที่สูญหาย
 - ข. พฤติการณ์ที่คนร้ายเข้าไปในอาคาร และทำการลักทรัพย์อย่างไร (ถ้าไม่มีหลักฐานแน่นอน ก็ควรสันนิษฐาน)
 - ค. สถานที่เก็บทรัพย์สินเป็นอะไร เช่น ตู้เหล็ก ตู้ไม้ ฯลฯ และมีลักษณะอย่างไร มีดินซักรหรือมีของอื่นเก็บรวมอยู่ด้วยหรือไม่ ถ้ามี มีอะไรบ้าง ความมั่นคงแข็งแรงของที่เก็บทรัพย์สินนั้น เช่น เป็นตู้เหล็กมีกุญแจ ฯลฯ และตั้งอยู่ในตอนใดของอาคาร

- ง. มีของอื่นที่ไม่หายเก็บรวมอยู่ในที่เก็บทรัพย์สินหรือไม่
- จ. กุญแจอาคาร กุญแจสถานที่เก็บทรัพย์สิน เก็บรักษาไว้ที่ใด ผู้ใดเป็นผู้รับผิดชอบหรือเก็บรักษาและสูญหายหรือเสียหายไปในขณะเกิดเหตุหรือไม่
- (3) ระเบียบ คำสั่ง และมาตรการในการป้องกันรักษาทรัพย์สิน
 - ก. ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่เกี่ยวกับการป้องกันดูแลรักษาทรัพย์สิน กำหนดไว้อย่างไร
 - ข. มีการจัดเวรยามหรือไม่ ถ้ามี จัดเวรยามไว้อย่างไร
 - ค. ใครมีหน้าที่อยู่เวรยามและตรวจเฝ้าในระหว่างทรัพย์สินสูญหาย หรือสันนิษฐานว่าเป็นผู้ที่มีหน้าที่เวรยามในระหว่างทรัพย์สินสูญหาย ให้ระบุชื่อตำแหน่ง และการปฏิบัติหน้าที่ของเวรยามเหล่านั้น
 - ง. เจ้าหน้าที่เวรยามและผู้ตรวจเฝ้าได้ปฏิบัติอย่างไร หรือละเลยต่อหน้าที่อย่างไร
 - จ. บันทึกการตรวจเวรยามในช่วงเวลาที่เกิดเหตุ
- (4) ใครมีหน้าที่รับผิดชอบ หรือดูแลรักษาทรัพย์สินและมีหน้าที่อย่างไร
- (5) ภาพถ่ายสีของอาคารและสถานที่เก็บทรัพย์สิน ทางเข้า ทางออกของคนร้าย และภาพถ่ายบริเวณรอบ ๆ อาคาร และสถานที่เกิดเหตุ
- (6) พฤติการณ์และกรณีแวดล้อมอื่น ๆ
- (7) การร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน รายงานการสอบสวน ความเห็นของพนักงานสอบสวน และความเห็นของพนักงานอัยการ (ถ้ามี)
- 4. สำนวนสอบสวนกรณียานพาหนะเกิดอุบัติเหตุเสียหาย
 - (1) ข้อเท็จจริงทั่วไป
 - ก. วัน เวลาเกิดเหตุ และสถานที่เกิดเหตุ
 - ข. ชื่อ (ยี่ห้อ) ประเภท และเลขทะเบียนรถ
 - ค. ชื่อผู้ขับ และฐานะตำแหน่งของผู้ขับรถการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค รวมทั้งชื่อผู้ขับ และเจ้าของรถคู่กรณี (ถ้ามีคู่กรณี) รวมทั้งชื่อพยานผู้รู้เห็น
 - ง. ชื่อพนักงานซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา หรือผู้ควบคุมดูแลรถ ตลอดจนอำนาจหน้าที่

- จ. รายการและมูลค่าของทรัพย์สินที่เสียหายของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และของคู่กรณี (ถ้ามีคู่กรณี)
- ฉ. มีผู้บาดเจ็บหรือเสียชีวิตหรือไม่
- ช. รถของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีการทำสัญญาประกันภัยไว้หรือไม่
- (2) การตรวจสอบสาเหตุที่เกิดเหตุ
 - ก. ตรวจวัตถุพยาน เช่น คันชัก คันส่ง พวงมาลัย เครื่องยนต์ ฯลฯ
 - ข. ร่องรอยล้อและเบรค (ถ้ามี ภาพถ่ายสปีประกอบ)
 - ค. รถคู่กรณีมีหรือไม่ ถ้ามีจะต้องสอบถามข้อ (1) - (2) ก.-ข. ด้วย
 - ง. อัตราวิ่งของรถขณะเกิดเหตุ และก่อนหน้านั้น ตลอดจนพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องที่อื่น
 - จ. สภาพของทางหรือพื้นถนน
 - ฉ. สาเหตุภายนอกที่เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น คนวิ่งตัดหน้า สัตว์วิ่งตัดหน้า ฯลฯ
 - ช. ระยะห่างระหว่างรถคันหน้าและรถคันหลัง (ในกรณีเกิดเหตุชนท้าย)
 - ซ. พฤติกรรมอื่น ๆ
- (3) สภาพของรถก่อนใช้
 - ก. ตรวจสอบสภาพก่อนใช้อย่างไร หรือไม่
 - ข. สภาพของรถเป็นอย่างไร เช่น เบรค พวงมาลัย ยาง และประวัติการบำรุงรักษา
- (4) สภาพของพื้นถนนหรือทางเป็นอย่างไร

สภาพความกว้างของถนน และไหล่ถนน และใช้วิ่งรถได้ที่ช่องทาง (ภาพถ่ายสปีประกอบ) รวมทั้งแผนผังของสถานที่เกิดเหตุ
- (5) เมื่อเกิดอุบัติเหตุแล้วมีการแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนหรือไม่

ถ้าไม่มีการแจ้งความ ขอทราบเพราะเหตุใด จึงไม่แจ้งความ
- (6) ถ้ามีผู้บาดเจ็บหรือเสียชีวิต มีการร้องทุกข์และสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือไม่ พร้อมความเห็นของพนักงานอัยการ (ถ้ามี)
- (7) ระเบียบข้อบังคับในการใช้รถ มีอย่างไร
- (8) นำรถไปใช้ในราชการหรือไม่ ถ้าไปใช้ในราชการขอหลักฐานแสดงการขอใช้รถที่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา
- (9) ผู้ขับขี่มีใบอนุญาตขับขี่หรือไม่ และตรงกับประเภทของรถหรือไม่

อีกทั้งได้ขับรอมานานเท่าใด

- (10) สภาพแห่งจิตใจหรือสภาพแห่งร่างกายของผู้ขับเป็นอย่างไร เช่น ขับรถในสภาพที่มีจิตใจและร่างกายเป็นปกติ ขับรถในขณะที่มีเมามสุรา เคยเป็นโรคลมบ้าหมูหรือมีประวัติเป็นโรคหัวใจ หรือต้องขับรถติดต่อกันเป็นเวลานาน ฯลฯ
- (11) รายงานผลการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในร่างกายของผู้ขับขี่
- (12) อื่น ๆ อันเป็นพฤติการณ์เฉพาะกรณี
- (13) บุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้เสียหายฟ้องเรียกค่าเสียหายจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ผลคดีเป็นอย่างไร (ถ้ามี)

5. จำนวนสอบสวนกรณีอาคารสถานที่ราชการถูกเพลิงไหม้

- (1) ข้อเท็จจริงทั่วไป
 - วัน เวลาที่เกิดเพลิงไหม้ ตัวอาคารที่เกิดเพลิงไหม้ และลักษณะของอาคาร เช่น คอนกรีตเสริมเหล็ก ฯลฯ มูลค่า และรายการทรัพย์สินที่ถูกเพลิงไหม้ แยกจากตัวอาคารที่ต้องซ่อมแซม
- (2) การตรวจสอบสาเหตุ
 - ก. วัตถุประสงค์และร่องรอยที่เหลือจากเพลิงไหม้เพื่อนำมาสันนิษฐานว่าเกิดจากสาเหตุใด (ถ้าเป็นเพลิงไหม้จากที่อื่นที่เห็นชัดเจนแล้ว ลูกถามมา อาจจะไม่ต้องสอบปัญหานี้ก็ได้)
 - ข. ประจักษ์พยานที่เห็นเหตุการณ์เพลิงไหม้ก่อนจะมีลักษณะรุนแรง (ถ้ามี) ที่จะชี้แจงว่าต้นเพลิงอยู่ตำแหน่งใด
- (3) มาตรการในการป้องกันเพลิง
 - ก. มีการจัดเจ้าหน้าที่เฝ้ารักษาการและดูแลสถานที่หรือไม่ อย่างไร
 - ข. ระเบียบหรือคำสั่งที่เกี่ยวกับการจัดเจ้าหน้าที่รักษาการดังกล่าว ใครเป็นผู้วางระเบียบ หรือออกคำสั่ง
 - ค. ได้มีการปฏิบัติหน้าที่เฝ้ารักษาการอย่างไร หรือไม่ ในระหว่างเวลาเกิดเพลิงไหม้
- (4) บุคคลที่เกี่ยวข้องที่เข้าทำงานหรือปฏิบัติหน้าที่เป็นประจำ หรืออยู่อาศัยในอาคารหลังนั้น สอบพฤติการณ์รายละเอียดในการทำงานหรือปฏิบัติหน้าที่ หรืออยู่ในอาคารหลังนั้นครั้งสุดท้ายก่อนเพลิงไหม้
- (5) การร้องทุกข์ และการสอบสวนของพนักงานสอบสวน และความเห็นของเจ้าหน้าที่กองพิสูจน์หลักฐาน ตลอดจนความเห็นของพนักงานอัยการ

- (6) ข้อสันนิษฐานหรือข้อพิสูจน์สาเหตุที่เกิดเพลิงไหม้ อาจเป็นกรณีต่อไปนี้
- ก. ไฟฟ้าช็อต มีผู้ใดกระทำโดยประมาทหรือไม่ อย่างไร
 - ข. เป็นการลอบวางเพลิงหรือไม่ รู้ตัวและจับตัวผู้ต้องหาได้แล้วหรือไม่
 - ค. สาเหตุเกิดจากความประมาทของบุคคลหรือไม่ เช่น ทิ้งก้นบุหรี่ในที่ติดไฟง่าย ติดหลอดไฟฟ้าไว้ในที่อับและมีวัตถุที่ติดไฟได้ง่าย
 - ง. เหตุุนอกเหนือการควบคุม เช่น พายุพัดแรง เสาไฟฟ้าโค่นลงมา ทำให้สายไฟเกิดลัดวงจรและสายไฟอยู่ใกล้อาคาร ฯลฯ

6. สำนวนสอบสวนกรณีความเสียหายเกิดจากภัยธรรมชาติ

- (1) วัน เวลา สถานที่เกิดเหตุ
- (2) สาเหตุเหตุที่เกิดความเสียหาย และภาพถ่ายความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งหมด
- (3) รายการทรัพย์สินของ กฟภ. ที่ได้รับความเสียหาย รวมทั้งมูลค่าที่เสียหายทั้งหมด
- (4) รายการทรัพย์สินของบุคคลภายนอกที่ได้รับความเสียหาย รวมทั้งมูลค่าที่เสียหายทั้งหมด
- (5) ระบบจำหน่ายของ กฟภ. ที่ได้รับความเสียหาย ก่อสร้างมาตั้งแต่เมื่อใด มีใครเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมงานก่อสร้าง และดำเนินการเป็นไปตามมาตรฐานของ กฟภ. หรือไม่ มีการบำรุงดูแลรักษาตามวาระหรือไม่
- (6) สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากสำนักงานอุตุนิยมวิทยาจังหวัด ถึงปริมาณน้ำฝนหรือความเร็วลม ในวันเกิดเหตุ
- (7) ตรวจสอบรายการความเสียหายที่ผู้เสียหายเรียกร้องในแต่ละรายการด้วยว่าราคาที่เรียกร้องมานั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด
- (8) คณะกรรมการได้มีการเจรจาต่อรองความเสียหายแล้วหรือไม่ โดยจัดทำตารางราคาเปรียบเทียบก่อนเจรจาต่อรองและภายหลังเจรจาต่อรองให้ชัดเจน
- (9) รายการความเสียหายใดที่เป็นสิ่งก่อสร้าง ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของ กฟภ. พิจารณาคำนวณความเหมาะสมของค่าเสียหายด้วย
- (10) รายการใดมีการจัดซ่อม หรือซื้อใหม่ ให้แนบใบเสร็จรับเงินประกอบด้วย

7. สำนวนสอบสวนกรณีแรงดันไฟฟ้าเกินปกติทำให้ทรัพย์สินของผู้ใช้ไฟฟ้าได้รับความเสียหาย

- (1) หนังสือเรียกร้องค่าเสียหายของผู้ใช้ไฟฟ้า
- (2) สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ
- (3) ภาพถ่ายสาเหตุของการเกิดเหตุ และภาพถ่ายความเสียหาย
- (4) การต่อรองราคาของคณะกรรมการ
- (5) ใบเสร็จรับเงินรายการจัดซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้า

8. จำนวนสอบสวนกรณีพัสดุในคลัง ขาด-เกินบัญชี

- (1) มูลเหตุของการตรวจพบ (เขต, สดก. หรือกรณีอื่น ๆ)
- (2) รายละเอียดพัสดุที่ขาด-เกินบัญชีทั้งหมด
- (3) พักอยู่ที่ขาด-เกินบัญชี มีรายการใดที่สามารถนำมาทดแทนกันได้หรือไม่
- (4) ลักษณะของคลังพัสดุ การจัดเก็บ สภาพแวดล้อม
- (5) ภาพถ่ายคลังพัสดุ
- (6) พนักงานพัสดุที่รับผิดชอบภายในมีกี่คน ใครรับผิดชอบอะไร

9. จำนวนสอบสวนกรณีบุคคลภายนอกเสียชีวิต บาดเจ็บ หรือพิการเนื่องจากระบบจำหน่ายของ กฟภ. หรือความผิดของพนักงาน

ก. สถานภาพส่วนตัวของผู้เสียชีวิต

- (1) อายุ
- (2) เรียนอยู่ชั้นหรือปีอะไร ที่ไหน (กรณีอยู่ในระหว่างการศึกษา)
- (3) หากทำงานแล้ว ทำที่ไหน เงินเดือนเท่าใด

ข. สถานภาพทางครอบครัว

- (1) มีภรรยาหรือสามี หรือไม่ ทำงานอะไร เงินเดือนเท่าใด
- (2) มีบุตรหรือไม่ กี่คน เรียนอยู่ที่ไหน ชั้นอะไร
- (3) บ้านที่อยู่เป็นของใคร อยู่กับบิดามารดาหรือไม่ และต้องเลี้ยงดูบิดามารดาหรือไม่
- (4) สถานะทางครอบครัวโดยรวมเป็นอย่างไร

ค. ภาพถ่าย

- (1) จุดที่เป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ
- (2) บริเวณที่เกิดเหตุโดยภาพรวม
- (3) ภาพถ่ายผู้ได้รับบาดเจ็บ

ง. สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ

- (1) เกิดจากการปฏิบัติงานของพนักงานหรือไม่ หากเกิดจากการปฏิบัติงาน กฟภ. ต้องรับผิดชอบ หากมิได้เกิดจากการปฏิบัติงาน ผู้ก่อให้เกิดความเสียหายต้องรับผิดชอบเป็นส่วนตัว
- (2) เกิดจากความบกพร่องจากระบบจำหน่ายของ กฟภ. หรือไม่ หรือเกิดจากภัยธรรมชาติ

ภาคผนวก

คำสั่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ที่ พ.(ท)1/2550

เรื่อง การแจ้งความดำเนินคดีอาญากับพนักงานที่กระทำทุจริตเกี่ยวกับการเงิน

ตามคำสั่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ พ.100/2531 สังกัด ณ วันที่ 16 พฤศจิกายน 2531 มอบอำนาจอนุมัติให้แจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีอาญากับพนักงานที่กระทำทุจริตเกี่ยวกับการเงิน เนื่องจากคำสั่งดังกล่าวได้ถือปฏิบัติมาเป็นเวลานานและไม่สอดคล้องกับโครงสร้างการบริหารงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ประกอบกับปัจจุบันมีพนักงานกระทำการทุจริตด้านการเงิน ทำให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้รับความเสียหาย นอกจากจะเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว เป็นการกระทำผิดทางอาญาดำเนินการตามกฎหมาย พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 และตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการเร่งรัดติดตามเกี่ยวกับกรณีเงินขาดบัญชีหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต พ.ศ. 2546 ข้อ 5 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่ตรวจพบกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริต ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานนั้นดำเนินการ ให้มีการชดเชยเงินรวมทั้งดำเนินการทางแพ่ง ทางอาญา และทางวินัยแก่พนักงานผู้เกี่ยวข้องโดยเร็ว

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงเห็นสมควรให้ยกเลิกคำสั่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ พ.100/2531 สังกัด ณ วันที่ 16 พฤศจิกายน 2531 และให้ทุกหน่วยงานถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด ดังนี้

1. เมื่อมีการตรวจพบมีความเสียหายเกี่ยวกับการเงินเกิดขึ้น ให้รีบรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้ว่าการ หรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมาย พร้อมทั้งดำเนินการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง เพื่อตรวจสอบมูลกรณีความผิดและความเสียหายดังกล่าว ตามระเบียบข้อบังคับที่กำหนดไว้โดยเร็ว

2. ขณะหรือภายหลังดำเนินการตาม 1. หากปรากฏว่า มีพนักงานผู้ใดกระทำการต่อไปในทางทุจริตอย่างชัดแจ้ง ให้หัวหน้าหน่วยงานที่มีความเสียหายเกิดขึ้นพิจารณาย้ายพนักงานผู้นั้นให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ที่ปฏิบัติเป็นการชั่วคราว เพื่อดำเนินการสอบสวน พร้อมทั้งรายงานตามลำดับชั้น เพื่อขออนุมัติต่อผู้มีอำนาจให้แจ้งความร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีอาญาทันที โดยไม่ต้องรอผลการสอบสวนดังนี้

2.1 สำนักงานใหญ่ ให้ขออนุมัติต่อผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่า ที่พนักงานผู้นั้นสังกัด หรือกรณีที่พนักงานผู้นั้นสังกัดขึ้นตรงต่อผู้ช่วยผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ ให้ขออนุมัติต่อผู้ช่วยผู้ว่าการ หรือรองผู้ว่าการ แล้วแต่กรณี

2.2 ส่วนภูมิภาค ให้ขออนุมัติต่อผู้มีอำนาจ ดังนี้

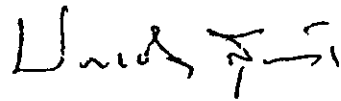
- 2.2.1 พนักงานในสังกัดฝ่าย ประจําการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต ให้ขออนุมัติ
 ผู้อำนวยการฝ่ายที่พนักงานผู้นั้นสังกัด
- 2.2.2 พนักงานที่ขึ้นตรงกับผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต และพนักงาน
 การไฟฟ้าต่าง ๆ ในสังกัด ให้ขออนุมัติผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต
- 2.2.3 พนักงานในสังกัดสายปฏิบัติการเครือข่าย ให้ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการ
 เครือข่าย เป็นผู้อนุมัติ

โดยในการแจ้งความร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีอาญากับพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
 ให้แจ้งเจ้าพนักงานสอบสวน ว่าพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคที่กระทำความผิดให้ดำเนินคดีตาม
 พระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 ด้วย

3. เมื่อดำเนินการตาม 2. แล้ว ให้คอยติดตามผลการสอบสวนของเจ้าพนักงานสอบสวน
 ตลอดจนผลการดำเนินคดี เพื่อรายงานผลความคืบหน้าต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้ว่าการ
 หรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมาย ต่อไปด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 12 มกราคม 2550

(นายประเจิด สุขแก้ว)

ผู้ว่าการ

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการเร่งรัด ติดตามเกี่ยวกับกรณีเงินขาดบัญชี
หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเร่งรัด ติดตามเกี่ยวกับกรณีเงินขาดบัญชีหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีเอกภาพ และเป็นระบบยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการเร่งรัด ติดตาม เกี่ยวกับกรณีเงินขาดบัญชีหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือหน่วยงานอื่นใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ดำเนินกิจการของรัฐและได้รับเงินอุดหนุน หรือเงินหรือทรัพย์สินลงทุนจากรัฐ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งในฐานะเป็นกรรมการหรือฐานะอื่นใด บรรดาซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือถูกสั่งให้ปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

“เงินขาดบัญชี” หมายความว่า การรับจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินของหน่วยงานของรัฐ หรือที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งการจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และรายได้อื่น ๆ ของหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรี และก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๕ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐแห่งใดมีกรณีเงินขาดบัญชีหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต ไม่ว่าหน่วยงานแห่งนั้นตรวจพบเองหรือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจพบ ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐดังกล่าวดำเนินการให้มีการชดใช้เงินหรือทรัพย์สินคืน รวมทั้งดำเนินการทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัยแก่ผู้เกี่ยวข้องโดยเร็ว

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ของทางราชการที่จะให้การดำเนินการเป็นไปโดยรวดเร็วในกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจพบว่าหน่วยงานของรัฐแห่งใดมีกรณีเงินขาดบัญชีหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและได้ข้อมูลความผิดแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวดำเนินการให้มีการชดใช้เงินหรือทรัพย์สินคืน รวมทั้งดำเนินการทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัดโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงเพื่อหามูลความผิดอีก

ถ้าเป็นกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งมูลความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจะพิจารณาลงโทษทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้กระทำผิดหรือให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งหรือดำเนินคดีอาญาแล้ว หากปรากฏว่าการกระทำดังกล่าวมีความเสียหายเกิดขึ้นต่อหน่วยงานของรัฐ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการให้มีการชดใช้เงินหรือทรัพย์สินคืน หรือดำเนินการทางแพ่งโดยเร็วด้วย

ข้อ ๗ เมื่อตรวจพบว่ามีการเงินขาดบัญชีหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตในหน่วยงานของรัฐใด ให้หน่วยงานของรัฐนั้นแจ้งให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กรมบัญชีกลาง และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบโดยพลัน ทั้งนี้ ตามแบบและวิธีการที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกำหนด

ข้อ ๘ ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการเร่งรัดติดตามหน่วยงานของรัฐที่เกิดกรณีเงินขาดบัญชีหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต ให้ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด เพื่อให้ได้รับทราบผลการดำเนินการทั้งการชดใช้เงินหรือทรัพย์สินคืน การดำเนินการทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัยโดยเร็ว

ในกรณีที่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแจ้งให้หน่วยงานของรัฐนั้นชี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมรายละเอียด พยานหลักฐาน และปฏิบัติให้ถูกต้องเสร็จสิ้นโดยเร็ว

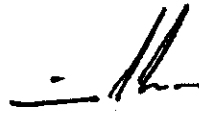
ให้หน่วยงานของรัฐที่ตรวจพบว่ามีการเงินขาดบัญชีหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต และได้แจ้งต่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีตามข้อ ๗ หรือที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีตามวรรคสอง แจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบอย่างต่อเนื่องทุกระยะสี่เดือน หรือหากปรากฏผลความคืบหน้าก็ให้แจ้งผลให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบโดยเร็ว ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐมิได้ดำเนินการ และหรือมิได้แจ้งผลให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบภายในเวลาที่กำหนด ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการ

ข้อ ๙ ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีรายงานกรณีเงินขาดบัญชีหรือ
เจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตที่ได้รับแจ้งทั้งหมด และผลการเร่งรัดติดตามเพื่อให้มีการชดใช้เงินหรือ
ทรัพย์สินคืน หรือการดำเนินการทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัยแก่ผู้กระทำผิดและผู้ที่เกี่ยวข้อง
ตลอดจนผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำผิด ให้นายกรัฐมนตรีทราบโดยต่อเนื่องทุกหกเดือน

ข้อ ๑๐ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

พันตำรวจโท

(ทักษิณ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

คำสั่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ที่ พ. (ก) 148 / 2551
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาระดับสูง

เพื่อความเหมาะสมและให้การประชุมคณะกรรมการพิจารณาระดับสูง ดำเนินการไปด้วยความต่อเนื่องและเรียบร้อย จึงยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาระดับสูง ที่ พ. (ก) 183/2550 ตั้ง ณ วันที่ 13 กันยายน 2550 และแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาระดับสูงใหม่ เป็นดังนี้.-

1. รองผู้ว่าการธุรกิจก่อสร้างและบำรุงรักษา	ประธานกรรมการ
2. รองผู้ว่าการ ทุกสายงาน	กรรมการ
3. ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบภายใน	กรรมการ
4. ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย	กรรมการและเลขานุการ
5. ผู้อำนวยการกองสอบสวนและพัฒนาระเบียบ	ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการพิจารณาระดับสูง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. พิจารณาผลการสอบสวนกรณีพนักงานถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย การสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิด และการสอบสวนในเรื่องอื่น ๆ ตามที่ผู้ว่าการ มอบหมาย
 2. พิจารณาเรื่องร้องเรียนหรืออุทธรณ์ของพนักงานที่เกี่ยวกับการถูกลงโทษวินัย การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายใหม่ทดแทนความรับผิดชอบทางละเมิด และคำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 รวมทั้งเรื่องร้องทุกข์ของพนักงานตามที่ผู้ว่าการ มอบหมาย
 3. สั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณา ให้ความเห็น ส่งเอกสารเพิ่มเติม เชิญบุคคลหรือคณะบุคคลเข้าชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อที่ประชุม หรือดำเนินการอื่นใดเพื่อประกอบการพิจารณา
 4. พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ตามที่ผู้ว่าการ มอบหมาย
- มติที่ประชุมของคณะกรรมการพิจารณาระดับสูง สั่งให้ดำเนินการในเรื่องใด ๆ หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการตามมตินั้น ๆ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2551 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2551

(นายอดิศร เกียรติโชควิวัฒน์)

ผู้ว่าการ

คำสั่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ที่ พ. (ม) 3 /2550

เรื่อง มอบหมายให้รองผู้ว่าการทุกสายงาน มีอำนาจสั่งให้พนักงาน รับผิดชอบหรือไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาความรับผิดทางละเมิด กรณีมีพนักงานทำให้เกิดความเสียหายต่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ช่วยลดขั้นตอนการปฏิบัติให้เกิดความรวดเร็ว ตลอดจนช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาระดับสูง (กรส.) จึงเห็นสมควรมอบหมายให้รองผู้ว่าการทุกสายงาน มีอำนาจดำเนินการดังนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ตามข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545 สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้น หรือเจ้าหน้าที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ผู้ก่อความเสียหาย ซึ่งอยู่ในสายการบังคับบัญชา
2. สั่งการให้พนักงานชดใช้และหรือไม่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จากการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่มูลค่าความเสียหายตามสำนวน ไม่เกิน 200,000.-บาท (สองแสนบาทถ้วน)
3. กระทำการที่เกี่ยวข้องกับการดังกล่าว ในข้อ 1 และข้อ 2 ได้ทุกประการ
4. เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ 2 แล้ว ให้รายงานผู้ว่าการ ทราบด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 20 เมษายน 2550

(นายประเจิด สุขแก้ว)

ผู้ว่าการ

คำสั่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ที่ พ.(ม) 19 / 2546

เรื่อง มอบอำนาจเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยและความรับผิดชอบ ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

เพื่อให้การปฏิบัติงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ กล่องตัวและรวดเร็ว และเพื่อแบ่งเบาภาระงานของผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงาน ผู้อำนวยการฝ่าย ผู้อำนวยการการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาคทุกเขต หรือผู้รักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าวปฏิบัติงานแทนผู้ว่าราชการจังหวัด ดังต่อไปนี้

1. รองผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกสายงาน

1.1 รับทราบการรายงานคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย พนักงาน ตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา ที่หน่วยงานในสายงานบังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 ข้อ 55 วรรคท้าย

1.2 รับทราบผลการสอบสวน และลงโทษทางวินัยตามที่ผู้แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนเสนอ ตามข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 ข้อ 75 วรรคสอง รวมทั้งการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545 ข้อ 10 วรรคแรก หรือการสอบข้อเท็จจริงในกรณีอื่น ๆ ของพนักงานในสายงาน บังคับบัญชาตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา

1.3 อนุมัติและลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณี พนักงานในสายงานบังคับบัญชาของรองผู้ว่าราชการจังหวัด ถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการ ความระบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือนพนักงานซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ พ.ศ. 2535 ข้อ 7

/- 2. ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด.....

2. ผู้ช่วยผู้ว่าการ ทุกสาขางาน

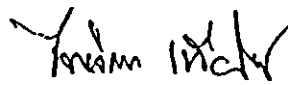
อนุมัติและลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีพนักงานในสาขางานบังคับบัญชาของผู้ช่วยผู้ว่าการ ถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการ ความระบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือนพนักงานซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ พ.ศ. 2535 ข้อ 7

3. ผู้อำนวยการสำนัก, ผู้อำนวยการฝ่ายทุกสาขางาน และผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทุกเขต

อนุมัติและลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีพนักงานในสาขางานบังคับบัญชาของทุกสำนัก, ทุกฝ่าย และทุกเขต ถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการ ความระบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือนพนักงานซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ พ.ศ. 2535 ข้อ 7

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ 17 กรกฎาคม 2546

(นายไพจิตร เทียนไพฑูรย์)

ผู้ว่าการ

ต้นฉบับ หนังสือมอบอำนาจ

เลขที่ 129/2550

วันที่ 20 ก.ย. 2550

ด้วยหนังสือฉบับนี้ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยนายอลิศร เกียรติโชควิวัฒน์ ผู้ว่าการ ขอมอบอำนาจให้ผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทุกเขต หรือผู้รักษาการแทนตำแหน่ง ดังกล่าวเป็นตัวแทน มีอำนาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ตามข้อบังคับ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2545 สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้น หรือเจ้าหน้าที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ผู้ก่อความเสียหาย ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต

ข้อ 2. สั่งการให้ผู้ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จากการ สอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามข้อ 1 ชดใช้ค่าสินไหม ทดแทนภายในวงเงินไม่เกิน 100,000.-บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน) ยกเว้น การสั่งการกรณีไม่ให้ ผู้กระทำความผิดหรือผู้ที่เกี่ยวข้องชดใช้ค่าเสียหายแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ข้อ 3. กระทำถึงกรณีที่เกี่ยวเนื่องกับการดังกล่าวในข้อ 1 และข้อ 2 ได้ทุกประการ

ข้อ 4. เมื่อได้สั่งการตามข้อ 2 แล้ว ให้รายงานให้ผู้ว่าการทราบต่อไป

หนังสือมอบอำนาจฉบับนี้ให้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

เพื่อเป็นหลักฐานจึงลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญ

ลงชื่อ

ผู้มอบอำนาจ

(นายอลิศร เกียรติโชควิวัฒน์)

ลงชื่อ

พยาน

(นายฤกษ์ชัย เพียรสนอง)

ลงชื่อ

พยาน

(นางอารยา อมฤทธิ)

คำสั่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ที่ พ.(ม) 49 /2548

เรื่อง มอบหมายให้ผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ทุกเขต มีอำนาจพิจารณาสั่งการให้พนักงานรับผลิตรอบราคา และหรือไม่ต้องราคา ค่าดินใหม่ทดแทน กรณีถูกหนี้ค่าไฟฟ้ารอจำหน่ายหนี้สูญ

เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเร่งรัดหาผู้รับผลิตรอบกรณีถูกหนี้ค่าไฟฟ้ารอจำหน่ายหนี้สูญ (บัญชี 121000) เกิดความคล่องตัว รวดเร็ว มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนการปฏิบัติงาน และได้เห็นชอบตามมติที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาในระดับสูง ครั้งที่ 9/2548 เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2548 แล้ว จึงมอบหมายให้ผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ทุกเขต มีอำนาจดำเนินการ ดังนี้

1. พิจารณาคั่งคั่งคณะกรรมการทำหน้าที่กีดกันกรอง ตรวจสอบจำนวนการขอซื้อที่จริง ความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีถูกหนี้ค่าไฟฟ้ารอจำหน่ายหนี้สูญ (บัญชี 121000) ทุกจำนวน โดยพิจารณา ตามหลักเกณฑ์การพิจารณาและขอบเขตความรับผิดชอบ กรณีถูกหนี้ค่าไฟฟ้ารอจำหน่ายหนี้สูญ ตามอนุมัติ ผู้ว่าการ ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2546 อย่างเคร่งครัด ก่อนนำเสนอผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต พิจารณาคำวินิจฉัย ตามข้อ 2 โดยให้คณะกรรมการดังกล่าวมีจำนวนตามความเหมาะสม และให้มีผู้แทน แผนกคิดคำนวณประเมินผลการปฏิบัติงานและธุรการ กองบัญชีและการเงิน เป็นเลขานุการ

2. พิจารณาสั่งการและลงนามในคำสั่งให้พนักงานในสังกัดรับผิดชอบราคา และหรือไม่ต้อง รับผิดชอบราคาที่ดินใหม่ทดแทน (คำสั่งทางปกครอง) กรณีถูกหนี้ค่าไฟฟ้ารอจำหน่ายหนี้สูญ (บัญชี 121000) ต่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 ข้องบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545 และหลักเกณฑ์การพิจารณาและขอบเขตความรับผิดชอบ กรณีถูกหนี้ค่าไฟฟ้ารอจำหน่าย หนี้สูญ ตามอนุมัติผู้ว่าการ ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2546

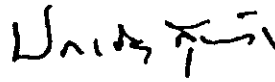
3. ให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขตทุกเขต ติดตามเร่งรัดหนี้ค่าไฟฟ้าค้างชำระจากผู้ไร้ไฟฟ้าใน ส่วนที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาครับผิดชอบ และส่วนที่พนักงานรับผิดชอบ หากไม่สามารถเรียกเก็บหนี้ ในส่วนของกรไฟฟ้าส่วนภูมิภาครับผิดชอบได้ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยการจำหน่ายทรัพย์สินและหนี้สูญของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ออกจากบัญชี และหลักปฏิบัติใน การจำหน่ายทรัพย์สินและหนี้สูญออกจากบัญชี สำหรับโทษทางวินัยให้พิจารณาคำวินิจฉัยตามควร แก่กรณี

14. เมื่อได้ดำเนินการ.....

4. เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ 2 แล้ว ให้รายงานผู้ว่าการ และสำเนาแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแจ้งกองสอบสวนและพัฒนาระเบียง เพื่อรวบรวมสรุปรายงานต่อคณะกรรมการพิจารณาระดับสูง พร้อมทั้งแจ้งให้สำนักตรวจสอบภายใน เพื่อติดตามการใช้จ่ายค่าสินไหมทดแทน ต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ 3 พฤศจิกายน 2548

(นายประจักษ์ สุขแก้ว)

ผู้ว่าการ

คำสั่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ที่ พ.(ม) || /2551

เรื่อง มอบอำนาจอนุมัติการผ่อนชำระค่าเสียหาย

ตามที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ได้มีคำสั่งที่ พ.(ม) 11/2545 สั่ง ณ วันที่ 19 สิงหาคม 2545 มอบอำนาจให้ผู้บังคับบัญชาทุกสายงานตามลำดับชั้น มีอำนาจอนุมัติให้พนักงานผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายโดยการผ่อนชำระค่าเสียหายต่อการไฟฟ้าส่วนภูมิกาคนั้น เนื่องจากปัจจุบันการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารงาน และชื่อตำแหน่งผู้บังคับบัญชาในส่วนภูมิภาค ประกอบกับคำสั่งดังกล่าวได้ถือปฏิบัติมาเป็นเวลานาน จึงเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงวงเงินในการอนุมัติ

ฉะนั้น เพื่อให้การขอผ่อนชำระค่าเสียหายกรณีพนักงานผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเกิดความคล่องตัว รวดเร็ว และเหมาะสมกับสภาวะการณปัจจุบัน จึงให้ยกเลิกคำสั่งดังกล่าว และให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งนี้แทน โดยมอบอำนาจให้ผู้บังคับบัญชาทุกสายงานตามลำดับชั้นของผู้ต้องรับผิดชอบใช้ เป็นผู้พิจารณาอนุมัติการผ่อนชำระค่าเสียหายเป็นงวด ๆ แทนผู้ว่าการได้ และต้องมีหลักเกณฑ์ดังนี้คือ จัดให้มีผู้ค้ำประกันในการผ่อนชำระ และการขอผ่อนชำระต้องไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของเงินเดือน หากการผ่อนชำระไม่เสร็จสิ้นภายใน 1 ปี ก็ให้นำเงินโบนัสหรือร้อยละสิบห้ามาผ่อนชำระด้วย และในการผ่อนชำระทั้งหมดต้องชำระให้ครบถ้วนก่อนวันพ้นสภาพการเป็นพนักงานภายในวงเงินค่าเสียหาย ดังต่อไปนี้-

1. ผู้อำนวยการกอง หรือผู้จัดการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เทียบเท่าระดับกอง หรือผู้รักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าว วงเงินค่าเสียหายไม่เกิน 100,000.-บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน)
2. ผู้อำนวยการฝ่าย หรือผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เทียบเท่าผู้อำนวยการฝ่าย หรือผู้รักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าว วงเงินค่าเสียหายไม่เกิน 200,000.-บาท (สองแสนบาทถ้วน)
3. ผู้ช่วยผู้ว่าการ หรือผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เทียบเท่าผู้ช่วยผู้ว่าการ หรือผู้รักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าว วงเงินค่าเสียหายไม่เกิน 500,000.-บาท (ห้าแสนบาทถ้วน)
4. รองผู้ว่าการ หรือผู้รักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าว วงเงินค่าเสียหายไม่เกิน 1,000,000.-บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน)
5. ถ้าวงเงินค่าเสียหายเกิน 1,000,000.-บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน) ให้เสนอผู้ว่าการ หรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมาย เป็นผู้อนุมัติ

-/ อนึ่ง หากการขอ

อนึ่ง หากการขอผ่อนชำระค่าเสียหายรายใดไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การผ่อนชำระ
ดังกล่าวข้างต้น และวงเงินค่าเสียหายไม่เกิน 1,000,000.-บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน) ให้รองผู้ว่าการ
ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามสายงานของพนักงานผู้ขอผ่อนชำระค่าเสียหายเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ
ถ้าวงเงินค่าเสียหายเกิน 1,000,000.-บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน) ให้เสนอผู้ว่าการ หรือผู้ที่ผู้ว่าการ
มอบหมาย เป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

เมื่อผู้มีอำนาจดังกล่าวข้างต้นได้พิจารณาอนุมัติการผ่อนชำระแล้ว ให้รายงานผู้ว่าการ
ทราบด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 25 สิงหาคม 2551

(นายอดิศร เกียรติโชควิวัฒน์)

ผู้ว่าการ

คำสั่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ที่ พ.บ) ๒๘ /2548

เรื่อง มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทุกเขต หรือผู้รักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าว มีอำนาจอนุมัติจำหน่ายหนี้สูญออกจากบัญชีลูกหนี้ค่ากระแสไฟฟ้ารอจำหน่ายหนี้สูญ

เพื่อให้การปฏิบัติงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยมีประสิทธิภาพ คล่องตัว รวดเร็ว และเพื่อเป็นการกระจายอำนาจในการบริหารงาน จึงมอบอำนาจให้ ผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทุกเขตหรือผู้รักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าว ปฏิบัติงานแทนผู้ว่าการในการอนุมัติจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ค่ากระแสไฟฟ้ารอจำหน่ายหนี้สูญ ภายในวงเงินไม่เกิน 100,000.-บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน) ทั้งนี้ในการจำหน่ายหนี้สูญออกจากบัญชีตามข้อบังคับว่าด้วยการจำหน่ายทรัพย์สินและหนี้สูญของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคออกจากบัญชี พ.ศ.2535 ข้อ 6(1) ยังคงให้ถือปฏิบัติตามหลักปฏิบัติในการจำหน่ายทรัพย์สินและหนี้สูญออกจากบัญชี พ.ศ.2536 ข้อ 1.1 และข้อ 1.2

เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้ผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทุกเขต สรุปรายงานผลการปฏิบัติงานให้ผู้ว่าการทราบเป็นรายไตรมาส

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 5 เมษายน 2548

(นายประเจิด สุขแก้ว)

ผู้ว่าการ

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค บันทึก

กพท.-ปลท.
วันที่ 24 พ.ค. 2547
เวลา ๑๓.๕๐ น.
เลขรับที่ ๑๑๖๕

จาก ผวก. ถึง ทุกหน่วยงาน
เลขที่ กร.(จก) 196/2547 วันที่ 14 พ.ค. 2547
เรื่อง แนวทางการสอบสวนลงโทษทางวินัยและความรับผิดชอบ
อ้างถึง 1. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0211.6/ว 3032 ลง 4 ก.ย. 2546
2. อนุมัติ ผวก. ลง 27 ก.พ. 2547

เรียน รผก., ผรท., อผ., อผ.พจ., และ อก.

ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0211.6/ว 3032 ลงวันที่ 4 กันยายน 2546 แจ้งให้
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2545 เกี่ยวกับมาตรการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตภายในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งกำหนดให้การแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน
เป็นเป้าหมายหลักและภารกิจสำคัญ เพื่อให้การทุจริตหมดไปหรือลดลงให้มากที่สุด และตามแผนงาน
โครงการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภายในการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้กำหนดแนวทางการ
สอบสวนหาผู้รับผิดชอบ โดยต้องสอบสวนผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นให้ร่วมรับผิดชอบด้วย นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทย และแผนงานโครงการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตภายในการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

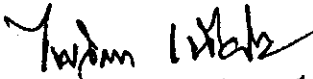
1. การปฏิบัติในการสอบสวนการกระทำผิดวินัยของพนักงาน หากบุคลากรมีความผิดเนื่องมา
จากการที่ผู้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลย ขาดการควบคุมดูแล จนเป็นเหตุให้ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำความ
ผิดวินัยและเกิดความเสียหายต่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้ระบุดผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นที่
เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดนั้น เป็นผู้ถูกกล่าวหา เพื่อสอบสวนและพิจารณาลงโทษทางวินัยด้วย

2. กรณีที่พนักงานกระทำการทุจริต หรือเงินจากบัญชี เป็นเหตุให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้
รับความเสียหาย นอกจากจะพิจารณาลงโทษพนักงานผู้กระทำความผิดและให้รับผิดชอบชดเชยค่า
เสียหายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว ขอให้พิจารณาผู้บังคับบัญชาหรือผู้เกี่ยวข้องที่ได้
กระทำการโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้รับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายตามพระราช
บัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วย

/หลักเกณฑ์.....

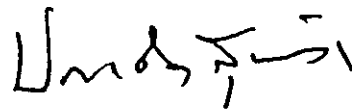
หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545 ด้วย ทั้งนี้ เป็นไป
ตามแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ ตามหนังสือกระทรวงการคลัง
ที่ กค 0530.7/ว 92 ลงวันที่ 10 สิงหาคม 2544

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

(นายไพจิตร เกียนไพฑูรย์)
ผู้ว่าการ

ข้อเท็จจริงเสนอ อฟข. หรือ รผก.(ป) กรณีพนักงานสังกัดสายปฏิบัติการเครือข่าย หากวินิจฉัยว่าเป็น
การเกิดอุบัติเหตุพนักงานได้รับบาดเจ็บเนื่องจากการปฏิบัติงานให้กับ กฟภ. ก็ให้ อฟข. หรือ รผก.(ป)
สั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กบผ., กกพ. ฯลฯ ดำเนินการ หากไม่ใช่เกิดจากการปฏิบัติงาน
ให้กับ กฟภ. ก็ให้ยุติเรื่อง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และแจ้งหน่วยงานในสังกัดให้ถือปฏิบัติต่อไปด้วย

(นายประเจิด สุขแก้ว)

ผวก.

สำนักกฎหมาย

กองสอบสวนและพัฒนาระเบียบ

โทร. 5174

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค บันทึก

จาก..... ผวก. ถึง..... ทุกหน่วยงาน
 เลขที่..... ๔๔ (๔๔) ๔๙๙ / ๒๕๕๐ วันที่..... ๒๙ ส.ค. ๒๕๕๐
 เรื่อง..... การลงโทษลดเงินเดือน และตัดเงินเดือนพนักงาน
 อ้างถึง.....

เรียน รผก., ผชก., อฟช., ผชช. 12-11, อฝ., อก. และ ผก. กฟฟ. ทุกแห่ง

ตามที่ ผวก. ได้อนุมัติ ลว. 20 เม.ย. ๒๕๕๐ มอบหมายให้ รผก. ทุกสาขางาน พิจารณา วินิจฉัยลงโทษวินัยพนักงานในสายบังคับบัญชาตามอำนาจที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ กฟก. ว่าด้วย ระเบียบพนักงาน พ.ศ. ๒๕๑๗ ข้อ 45 วรรคหนึ่ง ซึ่งกำหนดว่า “โทษลดเงินเดือนหรือค่าจ้าง หรือ โทษตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษผู้กระทำผิดวินัยได้ ครั้งหนึ่งไม่เกินโทษที่ กำหนดไว้ในตารางการลงโทษท้ายข้อบังคับนี้” และตามตารางการลงโทษท้ายข้อบังคับ กฟก. ดังกล่าว กำหนดให้ รผก. มีอำนาจลงโทษลดเงินเดือนพนักงานได้ในอัตราร้อยละ 6 และ 12 หรือโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ 10, 15, 20, 25 และ 30 โดยกำหนดระยะเวลาที่จะลงโทษได้ ตั้งแต่ 1-6 เดือน ซึ่งการลงโทษลดเงินเดือนและตัดเงินเดือน กฟก. ได้ถือปฏิบัติและลงโทษตาม ที่กำหนดในตารางการลงโทษท้ายข้อบังคับ กฟก. ดังกล่าว อย่างเคร่งครัด เช่น โทษลดเงินเดือน จะลงโทษลดได้ในอัตราร้อยละ 6 และ 12 หรือโทษตัดเงินเดือน จะลงโทษในอัตราร้อยละ 10, 15, 20, 25 และ 30 โดยกำหนดระยะเวลา 1-6 เดือน เท่านั้น การจะลงโทษนอกเหนือจากที่มีกำหนด ไว้ในตารางท้ายข้อบังคับ กฟก. ดังกล่าว จึงไม่อาจกระทำได้

ดังนั้น เพื่อให้การเสนอโทษวินัยของคณะกรรมการสอบสวน และการสั่งลงโทษวินัยของ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษขั้นลดเงินเดือน หรือตัดเงินเดือนพนักงาน ของทุกหน่วยงานเป็นไปในแนวทาง เดียวกัน และเป็นไปตามมาตรฐานการลงโทษที่ กฟก. ได้เคยลงโทษไว้ จึงให้ถือปฏิบัติตามตาราง การลงโทษท้ายข้อบังคับ กฟก. ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. ๒๕๑๗ โดยเคร่งครัด

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไปด้วย

(นายไมตรี ลักษณโกเศศ)

รองผู้ว่าการ รักษาการแทน

ผู้ว่าการ

สำนักกฎหมาย

กองสอบสวนและพัฒนาระเบียบ

โทร. 5174

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค บันทึก

จาก..... สกม. ถึง..... รผก., ผชก., อบ., ผชช.12, อฝ., อก.,
เลขที่..... ปก. (ปก) 150 / 2551วันที่..... ผก.กฟฟ.ทุกแห่ง, ประธาน สร. กฟภ.
เรื่อง..... การร้องขอให้ผู้มีแทนสมาชิก สร. กฟภ. เข้าร่วมเป็นกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
อ้างอิง..... ทางละเมิด

เรียน รผก., ผชก., อบ., ผชช.12, อฝ., อก., ผก.กฟฟ.ทุกแห่ง, ประธาน สร. กฟภ.

ด้วยตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ฉบับลงวันที่ 28 ก.ย. 2548 กำหนดให้พนักงานที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ถูกตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงหรือตรวจสอบมูลกรณีความผิดในกรณีต่างๆ หากมีความประสงค์ สามารถร้องขอให้ผู้มีแทนสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ร่วมเป็นกรรมการสอบด้วยก็ได้ ในกรณีที่สมาชิกผู้นั้นร้องขอ นั้น

ในการประชุมคณะกรรมการกิจการสัมพันธ์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ครั้งที่ 4/2551 เมื่อวันที่ 23 เม.ย. 2551 ที่ประชุมได้พิจารณาข้อเสนอของสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่เสนอให้สมาชิกสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ถูกตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีทำให้เกิดความเสียหายในขณะปฏิบัติงานตามหน้าที่ สามารถร้องขอให้ผู้มีแทนสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เข้าร่วมเป็นกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้ เช่นเดียวกับกรณีการสอบข้อเท็จจริง ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการกิจการสัมพันธ์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พิจารณาแล้วเห็นว่า การมีผู้มีแทนสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เข้าร่วมเป็นกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดด้วยนั้น ไม่ขัดกับข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545 ประธานกรรมการกิจการสัมพันธ์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จึงให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแจ้งเวียนให้ทุกหน่วยงานได้ทราบ เพื่อผู้ปฏิบัติจะได้ปฏิบัติได้อย่างถูกต้องต่อไป และที่ประชุมมีมติรับทราบ

สำนักกฎหมาย จึงขอแจ้งเวียนแนวทางปฏิบัติกรณีพนักงานซึ่งเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ถูกตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

/หากมีความ.....

หากมีความประสงค์จะขอให้ผู้แทนสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เข้าร่วมเป็น
กรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดด้วย ก็ขอให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับแนวทางการขอร่วม
เป็นกรรมการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไปด้วย

(นางกนกกรณ์ การเกษ)

อ.กม.

๑๙ มิ.ย. ๖๖

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ส่วนนาก บันทึกร

จาก ผวก. _____ ถึง รผก. ผชก. อช. อฝ. อก. ผจก. _____
 เลขที่ ๑๐. 410 _____ วันที่ 22 ต.ค. 2551 _____
 เรื่อง ห้ามพนักงาน กฟภ. ไปรับจ้างเหมาขายเขาระบบจำหน่ายไฟฟ้า _____
 อ้างอิง _____

เรียน รผก., ผชก., อช., อฝ., อก., ผจก. กฟภ., อก. ๕๕

ตามที่ กฟภ. ได้สั่งกำชับพนักงานและผู้บังคับบัญชาให้เข้มงวดกวดขันมิให้พนักงานไปรับจ้างเหมา หรือร่วมกับเอกชนรับจ้างเหมาขายเขาระบบจำหน่ายทุกประเภท แต่ปรากฏว่ายังมีพนักงาน กฟภ. บางคนฝ่าฝืน กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจนำมาซึ่งความเสียหาย หรือเสียความเที่ยงธรรมแก่หน้าที่การงานของตนเอง ตลอดจนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอยู่เนืองๆ

ฉะนั้น เพื่อเป็นการรักษาภาพลักษณ์ที่ดีของ กฟภ. ตลอดจนป้องกันโทษที่จะเกิดแก่ตัวพนักงานเอง จึงขอขอให้ผู้บังคับบัญชามั่นก้ำจับและเข้มงวดกวดขันพนักงานในสังกัดมิให้ไปรับเหมาขายเขาระบบจำหน่ายทุกประเภท ตลอดจนห้ามนำขานพาหนะ พัดลม อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ หรือเวลาปฏิบัติงานไปหาประโยชน์ หรือเอื้อประโยชน์ด้วยวิธีใด ๆ แก่ตนเองหรือผู้อื่นโดยเด็ดขาด หากฝ่าฝืนจะถูกพิจารณาโทษทางวินัยตามควรแก่กรณี สำหรับผู้บังคับบัญชาที่ปล่อยปละละเลยจนเกิดกรณีดังกล่าวขึ้น จะถือว่ามีส่วนบกพร่องและจะได้รับพิจารณาโทษทางวินัยด้วยเช่นกัน

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด และให้เขตแจ้ง กฟภ. ในสังกัดทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไปด้วย

(นายอดิศร เกียรติโชควิวัฒน์)

ผู้ว่าการ

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค บันทึก

จาก ผวก. ถึง รพก., ผชก., ฝ่าย, สำนักงาน, สกท., กฟช., กอง
 เลขที่ วก. 124 วันที่ 21 เม.ย. 2540 และ กฟพ. ชั้น 1-4
 เรื่อง ยื่นข้อเสนอให้พนักงานเล่นการพนันสลากกินรวบ
 อ้างถึง _____

เรียน รพก., ผชก., อผ., อก. และ ผจก. กฟพ. ชั้น 1-4

ด้วยปัจจุบันการเล่นการพนันสลากกินรวบเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย ทางราชการมีนโยบายป้องกันปราบปรามการเล่นการพนันดังกล่าวให้หมดสิ้นไป รวมทั้งพิจารณาลงโทษข้าราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเล่นการพนันสลากกินรวบในสถานหนัก และ กฟพ. ได้เคยมีคำสั่ง ผวก. ลว. 15 พ.ย. 2531 เรื่อง "ตักเตือนมิให้พนักงานเล่นการพนัน หรือเล่นแชร์" พร้อมทั้งยื่นข้อเสนอว่า หากฝ่าฝืนนอกจากจะถูกดำเนินการตามกฎหมายแล้ว จะถูกพิจารณาทางวินัยสถานหนักด้วยเช่นกัน แต่ปรากฏว่ายังมีพนักงาน กฟพ. เล่นการพนันสลากกินรวบกันอยู่อีก โดยเป็นเจ้ามือ ผู้เดินขาย หรือผู้เล่น พนักงานบางคนถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมายและถูกศาลพิพากษาลงโทษ แม้โทษจำคุกจะให้รอการลงโทษก็ตาม ก็ถือว่าพนักงานผู้นั้นกระทำความผิดในคดีอาญา จะต้องถูกพิจารณาทางวินัยอีกสถานหนึ่งด้วย ดังนั้นจึงขอยื่นข้อเสนออีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้พนักงานมีระเบียบวินัยได้กระทำการฝ่าฝืนระเบียบตามที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น

อนึ่ง เพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดในเรื่องนี้จริงจัง จึงขอให้ผู้บังคับบัญชาทุกหน่วยงาน สอดส่องดูแลอย่างใกล้ชิดด้วย

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

(นายสุนทร ตันถาวร)

ผู้ว่าการ

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค บันทึก

จาก..... ผวก. ถึง..... ททหน่วยงาน.....
 เลขที่..... วก.(ส) 401 วันที่..... 22 ธันวาคม 2535
 เรื่อง..... ขอกำชับมิให้นำอาวุธปืนเข้ามาในบริเวณสำนักงาน.....
 อ้างถึง.....

เรียน รอง ผวก., ผชก., ผคก., ผฝ., ผก., ทก., ผกภ., ผพช. และ ผจก.กฟฟ.จตุรรวมงาน

ด้วยปรากฏว่า ได้มีพนักงานบางคนพกพาอาวุธปืนเข้ามาในสำนักงาน เพื่อเจตนาขู่ หรือแสดงความเป็นนักเลงอวดเพื่อนร่วมงาน บางครั้งมีการยิงปืนในสำนักงาน ทำให้ทรัพย์สิน กฟภ. เสียหาย ซึ่งนอกจากจะผิดกฎหมายแล้ว ยังอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อเพื่อนร่วมงานหรือทรัพย์สินอีกด้วย

ฉะนั้น เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดอันตรายใด ๆ ต่อบุคคลหรือทรัพย์สินตลอดจนเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายบ้านเมือง จึงขอให้ผู้บังคับบัญชาควบคุมพนักงาน มิให้นำอาวุธปืนเข้ามาในสำนักงาน ไม่ว่ากรณีใด ๆ หากตรวจพบจะถูกลงโทษทางวินัยขั้นตัดเงินเดือนทันที และหากพบว่ามีการยิงปืนในบริเวณสำนักงาน จะได้รับโทษทางวินัยสูงขึ้นไปอีก

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และขอให้สั่งกำชับพนักงานในสังกัดให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป.

(นายสวาสต์ ปุ้ยพันธุ์วงศ์)

ผวก.

สำนักผู้ว่าการ

กองสืบสวนสอบสวน

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0406.2/0-66

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กทม. 10400

25 กันยายน 2550

เรื่อง แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
เรียน ปลัดกระทรวง ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี ผู้อำนวยการ เลขาธิการ ผู้บัญชาการ อธิการบดี
และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539
อ้างถึง 1. พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539
2. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0406.6/ว 121 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2545
สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางในการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิด

ตามที่พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 มาตรา 8 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่หน่วยงานของรัฐในกรณีเจ้าหน้าที่ได้กระทำไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง โดยสิทธิเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีดังกล่าวจะมีได้เพียงใด ให้คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรม หรือความผิด หรือความบกพร่อง หรือระบบดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์ และกระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของเจ้าหน้าที่ไว้ตามหนังสือที่อ้างถึง 2 นั้น

กระทรวงการคลังขอเรียนว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 มาตรา 8 ข้างต้น มิให้นำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับกับกรณีที่มีการละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคน และเจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนเท่านั้น แต่ปรากฏว่าหลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0406.6/ว 121 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2545 ที่ส่วนราชการต่างๆ ถือปฏิบัติอยู่ ยังมิได้มีการกำหนดแนวทางแบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแต่ละรายไว้ ทำให้การกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานยังคงเกิดความเหลื่อมล้ำไม่เป็นธรรม และเกิดความไม่เสมอภาค

/แก่...

- ชก. สร.
 - ชก. สร.
 - ททก. 9,8
 - พล. พก. นนท.
 - พล. ขน. ๑๔.
 - ศิษย์เก่า...
 - ...
 - ...
 - ...

แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ

กรณี	ลักษณะความเสียหาย	สัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ)						หมายเหตุ
		คณะกรรมการ		ผู้เกี่ยวข้อง (ตรวจสอบ/เสนอความเห็น)		ผู้บังคับบัญชา (ผบ.)		
						ขั้นต้น-กลาง/ ผู้ผ่านงาน	ขั้นสูง / ผู้อนุมัติ	
				ชื่อ	สัดส่วน			
69	1 การจัดจ้าง/จัดซื้อ ราคาแพง							
	1.1 วิธีการจัดซื้อ/จัดจ้าง ไม่ถูกต้อง	กก พิจารณาผล	60	ฝ่ายพัสดุ	20	10	10	กรณีผ่าน จนท.ฝ่ายพัสดุ
		กก พิจารณาผล	60	-		20	20	กรณีไม่ผ่าน จนท.ฝ่ายพัสดุ
		กก พิจารณาผล	60	-		-	40	กรณีไม่ผ่าน จนท.ฝ่ายพัสดุ /ผบ.ขั้นต้น-กลาง
	1.2 กำหนดราคากลางสูงกว่าความเป็นจริง							
	(1) ใช้ค่า Factor F / ราคาวัสดุ ไม่ถูกต้อง	กก.กำหนดราคากลาง	70	ฝ่ายพัสดุ	15	10	5	กรณีผ่าน จนท.ฝ่ายพัสดุ
		กก.กำหนดราคากลาง	70	-		20	10	กรณีไม่ผ่าน จนท.ฝ่ายพัสดุ
		กก.กำหนดราคากลาง	70	-		-	30	กรณีไม่ผ่าน จนท.ฝ่ายพัสดุ /ผบ.ขั้นต้น-กลาง
	(2) คำนวณปริมาณงานผิดพลาด	กก.กำหนดราคากลาง	100	-		-	-	
	1.3 ไม่คัดเลือกผู้เสนอราคาต่ำสุดที่มีคุณสมบัติ							
	ถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนด							
	(1) วิธีสอบราคา	กก.เปิดซอง	60	ฝ่ายพัสดุ	15	15	10	กรณีตาม (1) และ (2) จนท.ฝ่ายพัสดุ/ผู้ผ่านงานทักท้วงแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชาให้อำนาจสั่งอนุมัติ ให้ผู้อนุมัติรับผิดชอบ ร้อยละ 40 (จนท.ฝ่ายพัสดุ/ผู้ผ่านงาน ไม่ต้องรับผิดชอบ)
	(2) วิธีประกวดราคา	กก.พิจารณาผล	60	ฝ่ายพัสดุ	15	15	10	

กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ (ต่อ)

กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ (ต่อ)								
กรณี	ลักษณะความเสียหาย	สัดส่วนความรับผิดของเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ)						หมายเหตุ
		คณะกรรมการ		ผู้เกี่ยวข้อง (ตรวจสอบ/เสนอความเห็น)		ผู้บังคับบัญชา		
						ขั้นต้น-กลาง/ ผู้ผ่านงาน	ขั้นสูง / ผู้อนุมัติ	
		ชื่อ	สัดส่วน	ตำแหน่ง	สัดส่วน			
2	การตรวจการจ้าง/ตรวจรับ ไม่ถูกต้อง							
	2.1 การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรายการ	กก.ตรวจการจ้าง	30	ผู้ควบคุมงาน	50	10	10	กรณีข้อเท็จจริงปรากฏเป็นที่ประจักษ์ชัดแจ้งว่าผู้บังคับบัญชา มีเหตุที่น่าเชื่อว่าควรจะได้รู้ถึงการตรวจรับงานไม่เป็นไปตาม แบบรายการ
		กก.ตรวจการจ้าง	40	ผู้ควบคุมงาน	60	-	-	
	2.2 ส่งของไม่ตรงตามสัญญา	กก.ตรวจรับ	60	ฝ่ายพัสดุ	20	10	10	กรณีข้อเท็จจริงปรากฏเป็นที่ประจักษ์ชัดแจ้งว่า จนท.ฝ่ายพัสดุ/ ผู้บังคับบัญชา มีเหตุที่น่าเชื่อว่าควรจะได้รู้ถึงการส่งของไม่ตรงตาม สัญญา
		กก.ตรวจรับ	100	-	-	-	-	กรณี จนท.ฝ่ายพัสดุ/ผู้บังคับบัญชา ไม่น่าจะรู้ว่าการส่งของ ไม่ตรงตามสัญญา ไม่ต้องรับผิดชอบ
3	ไม่เรียกค่าปรับกรณีส่งมอบงาน/ของล่าช้า	กก.ตรวจการจ้าง/รับ	70	ฝ่ายพัสดุ	10	10	10	กรณีข้อเท็จจริงปรากฏเป็นที่ประจักษ์ชัดแจ้งว่า จนท.ฝ่ายพัสดุ/ ผู้บังคับบัญชา มีเหตุที่น่าเชื่อว่าควรจะได้รู้ถึงการส่งมอบงาน/ของ ล่าช้า
		กก.ตรวจการจ้าง/รับ	100	-	-	-	-	กรณี จนท.ฝ่ายพัสดุ/ผู้บังคับบัญชา ไม่อาจทราบข้อเท็จจริง ได้ว่าการส่งมอบงาน/ของ ล่าช้า ไม่ต้องรับผิดชอบ เช่น กก.ตรวจการจ้าง/รับ ปกปิดไม่แจ้งให้ทราบ,ลงนามตรวจรับ- ย้อนหลัง เป็นต้น

กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ (ต่อ)

กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ (ต่อ)								
กรณี	ลักษณะความเสียหาย	สัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ)						หมายเหตุ
		คณะกรรมการ		ผู้เกี่ยวข้อง (ตรวจสอบ/เสนอความเห็น)		ผู้บังคับบัญชา		
						ขั้นต้น-กลาง/ ผู้ผ่านงาน	ขั้นสูง / ผู้อนุมัติ	
		ชื่อ	สัดส่วน	ตำแหน่ง	สัดส่วน			
4	การใช้เงินผิดระเบียบ							
	4.1 ไม่นำเงินรายได้เข้าบัญชีที่เกี่ยวข้อง			ฝ่ายการเงิน	20	30	50	กรณีเป็นเรื่องที่มีผู้เสนอและผู้บังคับบัญชาปฏิบัติผิดหลัก-การเงินการคลัง
	แต่นำไปใช้โดยผิดระเบียบ							
							100	กรณีผู้อนุมัติใช้อำนาจสั่งการและเป็นผู้อนุมัติ ให้รับผิดชอบ-จำนวนร้อยละ 100 (จนท.ฝ่ายการเงิน/ผู้ผ่านงาน ไม่ต้องรับผิดชอบ)
	4.2 จ่ายเงินเกินสิทธิ/ไม่มีสิทธิ/ผิดระเบียบ			ฝ่ายการเงิน	60	20	20	กรณีมีเงินงบประมาณ/เงินราชการสำหรับใช้จ่ายแล้ว แต่จ่ายผิดระเบียบหรือจ่ายเกินกว่าสิทธิที่ควรได้รับ

23

คำอธิบายเพิ่มเติม

- กรณีเจ้าหน้าที่อยู่ในกลุ่มที่ต้องรับผิดชอบมากกว่า 1 คน เช่น คณะกรรมการกำหนดราคากลางมีจำนวน 3 คน หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัสดุที่เกี่ยวข้องมีจำนวน 2 คน ให้แต่ละคนรับผิดชอบคนละส่วนเท่า ๆ กัน
- ฝ่ายพัสดุ/ฝ่ายการเงิน หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในฝ่ายพัสดุ/ฝ่ายการเงินหรือที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นแต่มีลักษณะการปฏิบัติงานที่ราชการและความรับผิดชอบเช่นเดียวกัน
- แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่นี้ เป็นเพียงแนวทางประกอบการพิจารณาในเบื้องต้นเท่านั้น หากมีกรณีนอกเหนือจากแนวทางดังกล่าว ให้ดำเนินการดังนี้
 - กรณีที่มีความเสียหายทำนองเดียวกับลักษณะความเสียหายข้างต้นก็นำสัดส่วนดังกล่าวมาเทียบเคียงและปรับใช้ตามความเหมาะสม
 - กรณีมีข้อเท็จจริง/กลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้บังคับบัญชาแตกต่างไปจากแนวทางข้างต้น ให้ปรับเปลี่ยนสัดส่วนใหม่ได้ตามความเหมาะสม
 - กรณีมีลักษณะความเสียหายนอกเหนือจากแนวทางข้างต้น ให้กำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่แต่ละกรณีได้ตามความเหมาะสม

กรณีทุจริตทางการเงินหรือทรัพย์สิน (ต่อ)

กรณีทุจริตทางการเงินหรือทรัพย์สิน (ต่อ)									
กรณี	ลักษณะความเสียหาย	สัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ)							หมายเหตุ
		ผู้ทุจริต	คณะกรรมการ		ผู้เกี่ยวข้อง (ตรวจสอบ/เสนอความเห็น)		ผู้บังคับบัญชา		
			ชื่อ	สัดส่วน	ตำแหน่ง	สัดส่วน	ระดับ-กลาง/ ผู้ผ่านงาน	ระดับสูง / ผู้อนุมัติ	
	2.4 แก้วหรือเติมจำนวนเงินในเช็ค/	100			ผู้ลงนามในเช็ค/	100	-	-	กรณีผู้ลงนามในเช็ค/ใบถอนเงิน ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ เช่น ลงนามไว้ล่วงหน้าโดยยังไม่ได้กรอกจำนวนเงิน,เขียนจำนวนเงิน ใบถอนเงินให้สูงขึ้น โดยเว้นช่องว่างข้างหน้าไว้ให้เติมได้, ไม่ขีดคร่อมเช็คส่งจ่ายให้ เจ้าหน้าที่โดยตรง เป็นต้น ให้ผู้ลงนามในเช็ค/ใบถอนเงิน รับผิดชอบคนละส่วนเท่า ๆ กัน
	ใบถอนเงินให้สูงขึ้น				ใบถอนเงิน				

คำอธิบายเพิ่มเติม

- กรณีเจ้าหน้าที่อยู่ในกลุ่มที่ต้องรับผิดชอบมากกว่า 1 คน เช่น คณะกรรมการกำหนดครุฑกลางมีจำนวน 3 คน หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัสดุที่เกี่ยวข้องมีจำนวน 2 คน ให้แต่ละคนรับผิดชอบคนละส่วนเท่า ๆ กัน
- ฝ่ายการเงิน หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในฝ่ายการเงินหรือที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นแต่มีลักษณะการปฏิบัติงานที่ราชการและความรับผิดชอบเช่นเดียวกัน
- แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่นี้ เป็นเพียงแนวทางประกอบการพิจารณาในเบื้องต้นเท่านั้น หากมีกรณีนอกเหนือจากแนวทางดังกล่าว ให้ดำเนินการดังนี้
 - กรณีที่มีความเสียหายทำนองเดียวกับลักษณะความเสียหายข้างต้นก็นำสัดส่วนดังกล่าวมาเทียบเคียงและปรับใช้ตามความเหมาะสม
 - กรณีมีข้อเท็จจริง/กลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้บังคับบัญชาแตกต่างไปจากแนวทางข้างต้น ให้ปรับเปลี่ยนสัดส่วนใหม่ได้ตามความเหมาะสม
 - กรณีมีลักษณะความเสียหายนอกเหนือจากแนวทางข้างต้น ให้กำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่แต่ละกรณีได้ตามความเหมาะสม

แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

กรณีอุบัติเหตุ			
กรณี	ลักษณะความเสียหาย	สัดส่วนความรับผิดของเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ)	
		พนักงานขับรถ	
			หมายเหตุ
1	ฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการจราจร	100	กรณีพนักงานขับรถกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงและฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการจราจรแต่เพียงฝ่ายเดียวหรือโดยลำพัง
2	ฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการจราจรและมีเหตุปัจจัยภายนอกประกอบด้วย	75	กรณีมีเหตุปัจจัยภายนอกมาประกอบด้วย เช่น ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ขับรถมิได้มีตำแหน่งหน้าที่โดยตรงเป็นพนักงานขับรถ, ไม่ชำนาญเส้นทาง, สภาพถนนหรือทัศนวิสัยไม่ดี, สภาพยานพาหนะก่อนนำมาใช้ไม่สมบูรณ์, หรือมีความจำเป็นเร่งด่วน เช่น พนักงานขับรถพยาบาลต้องรับนำผู้ได้รับบาดเจ็บไปส่งโรงพยาบาลโดยเร็ว เป็นต้น
3	ฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการจราจร และคู่กรณีมีส่วนประมาท	50	
	ร่วมอยู่ด้วย		

คำอธิบายเพิ่มเติม

- กรณีที่มีการนำยานพาหนะของทางราชการไปใช้ในกิจการส่วนตัวหรือเดินทางออกนอกเส้นทางจากที่ได้รับอนุญาตให้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เต็มจำนวนความเสียหาย (ร้อยละ 100)
- แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่นี้ เป็นเพียงแนวทางประกอบการพิจารณาในเบื้องต้นเท่านั้น หากมีกรณีนอกเหนือจากแนวทางดังกล่าว ให้ดำเนินการดังนี้
 - กรณีที่มีความเสียหายทำนองเดียวกับลักษณะความเสียหายข้างต้นก็นำสัดส่วนดังกล่าวมาเทียบเคียงและปรับใช้ตามความเหมาะสม
 - กรณีมีข้อเท็จจริงหรือลักษณะความเสียหายที่แตกต่างหรือนอกเหนือจากแนวทางข้างต้น ให้กำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่แต่ละกรณีได้ตามความเหมาะสม

ประกาศกระทรวงการคลัง
เรื่อง ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องรายงาน
ให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ตามประกาศกระทรวงการคลัง ฉบับลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ และเพื่อเป็นการลดขั้นตอนวิธีปฏิบัติและให้การพิจารณาผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด การชดเชยค่าสินไหมทดแทนเสร็จสิ้นไปโดยเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๗ วรรคสอง แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔ กระทรวงการคลังจึงยกเลิกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ฉบับลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ และให้ใช้ข้อความตามประกาศฉบับนี้แทน

๑. ความเสียหายเกิดขึ้นกับทรัพย์สินของหน่วยงานของรัฐจากสาเหตุทั่วไป (เช่น อุบัติเหตุ เหลิงไหม้ ทรัพย์สินเสียหายหรือสูญหาย เป็นต้น) ซึ่งมีได้มีสาเหตุจากการทุจริต เงินขาดบัญชีหรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรีหรือข้อบังคับต่าง ๆ หน่วยงานของรัฐไม่ต้องส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ดังนี้

๑.๑ สำหรับส่วนราชการ ค่าเสียหายครั้งละไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๒ สำหรับราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ ค่าเสียหายครั้งละไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๓ ความเสียหายที่มีจำนวนเกินกว่า ข้อ ๑.๑ และ ๑.๒ และหน่วยงานของรัฐพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายตั้งแต่ร้อยละ ๗๕ ของค่าเสียหายทั้งหมด

๒. ความเสียหายเกิดขึ้นแก่หน่วยงานของรัฐซึ่งมีสาเหตุจากการทุจริต เงินขาดบัญชีหรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรีหรือข้อบังคับต่าง ๆ (เช่น การไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเงินการคลัง การจัดซื้อจัดจ้าง ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ฯ ว่าด้วยการพัสดุหรือฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรี เป็นต้น) หน่วยงานของรัฐไม่ต้องส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ดังนี้

๒.๑ ความเสียหายซึ่งมีสาเหตุจากการทุจริตและหน่วยงานของรัฐได้พิจารณาให้ผู้ทุจริตรับผิดชอบชดเชยเต็มจำนวนความเสียหายและพิจารณาให้ผู้เกี่ยวข้องที่ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จนเป็นโอกาสหรือช่องทางให้เกิดการทุจริตชดเชยค่าเสียหายเต็มจำนวนความเสียหายตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔ แล้ว

๒.๒ ความเสียหายซึ่งมีสาเหตุจากการที่เงินขาดบัญชีหรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรีหรือข้อบังคับต่าง ๆ และต้องมีได้เกิดจากการทุจริต เมื่อหน่วยงานของรัฐได้พิจารณาให้ผู้กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงชดใช้ค่าเสียหายเต็มจำนวนความเสียหายตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว

ความเสียหายที่หน่วยงานของรัฐไม่ต้องส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังตรวจสอบตามนัยดังกล่าวข้างต้น หน่วยงานของรัฐจะต้องรายงานความเสียหายที่เกิดขึ้น ตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนดไปให้กระทรวงการคลังทราบทุกกระยะ ๓ เดือน

ทั้งนี้ ให้มีผลใช้บังคับนับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ประกอบ ตันติยาพงศ์

รองปลัดกระทรวงการคลัง

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

วชิระ/ตรวจ

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๘

คำสั่ง (ชื่อหน่วยงาน)

ที่ 125

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

ด้วยได้รับรายงาน (ข้อเท็จจริงที่ตรวจพบ)

.....

 นั้น

ฉะนั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในเรื่องนี้ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการ
 สอบข้อเท็จจริง ประกอบด้วย

1. เป็นประธานกรรมการ
2. เป็นกรรมการ
3. เป็นกรรมการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงดำเนินการให้แล้วเสร็จ แล้วรายงานผล
 ให้ทราบโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่งผู้แต่งตั้ง

คำสั่ง (ชื่อหน่วยงาน)

ที่ /25

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

ด้วยได้รับรายงานว่า (ข้อเท็จจริงที่ตรวจพบ)

..... นั้น

ฉะนั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นโดยต้องแท้ ตลอดจนพิจารณาโทษทางวินัยแก่ (ชื่อพนักงานที่ถูกกล่าวหา) รวมทั้งพนักงานที่ เกี่ยวข้องที่มีได้ระบุตัวเป็นผู้ถูกกล่าวหา จึงอาศัยอำนาจตามความในหมวด 8 ข้อ 55 (3) แห่งข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 แต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนเรื่องนี้ ประกอบด้วย

1. เป็นประธานกรรมการ
2. เป็นกรรมการ
3. เป็นกรรมการ
4. เป็นกรรมการ

ผู้แทน สร. กฟภ.

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจทำการสอบสวนพิจารณาความผิดและโทษทางวินัย แก่พนักงานดังกล่าวข้างต้น โดยให้ปฏิบัติตามขั้นตอนตามข้อ 58 และสอบสวนให้แล้วเสร็จ ภายในเวลาตามข้อ 77 แห่งข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ.2517 แล้วรายงานผลให้ทราบโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่งผู้แต่งตั้ง

คำสั่ง.....(ชื่อหน่วยงาน).....

ที่ /25.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและความรับผิดชอบทางละเมิด

ด้วยได้รับรายงานว่า (ข้อเท็จจริงที่ตรวจพบ)

.....
.....
..... นั้น

ฉะนั้น เพื่อให้ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นโดยด่องแท้ ตลอดจนพิจารณาโทษทางวินัยแก่ (ชื่อพนักงานที่ถูกกล่าวหา).....รวมทั้งพนักงานที่เกี่ยวข้องที่มีได้ระบุตัวเป็นผู้ถูกกล่าวหา จึงอาศัยอำนาจตามความในหมวด 8 ข้อ 55 (3) แห่งข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 และข้อ 9 แห่งข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเรื่องนี้ ประกอบด้วย

1. เป็นประธานกรรมการ
2. เป็นกรรมการ
3. เป็นกรรมการ
4. เป็นกรรมการ ผู้แทน สร.กฟล.

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจทำการสอบสวนพิจารณาความผิดและโทษทางวินัย รวมทั้งความรับผิดชอบทางละเมิดแก่พนักงานดังกล่าวข้างต้น โดยให้ปฏิบัติตามขั้นตอนของข้อ 58 และสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในเวลา ตามข้อ 77 แห่งข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 และปฏิบัติตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545 แล้วรายงานผลให้ทราบโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(.....)

ตำแหน่งผู้แต่งตั้ง

คำสั่ง.....(ชื่อหน่วยงาน).....

ที่ /25.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

ด้วยได้รับรายงานว่า (ข้อเท็จจริงที่ตรวจพบ)

.....
.....
..... นั้น

ฉะนั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นโดยต้องแท้ ตลอดจนพิจารณาการชดใช้ค่าเสียหาย
เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิด หากพึงมีแก่ (ชื่อพนักงานที่ถูกสอบ หรือ.....
..... พนักงานที่เกี่ยวข้อง) จึงอาศัยอำนาจตามความในข้อ 9 แห่งข้อ
บังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
พ.ศ. 2545 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ประกอบด้วย

1. เป็นประธานกรรมการ
2. เป็นกรรมการ
3. เป็นกรรมการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยหลักเกณฑ์
การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545 โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน
30 วัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่ง หากการสอบข้อเท็จจริงไม่แล้วเสร็จภายในระยะ
เวลาที่กำหนดก็ให้ขอขยายเวลาการสอบข้อเท็จจริง ตามข้อ 9 แห่งข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ดังกล่าว แล้วรายงานผลให้ทราบโดยเร็ว

ตั้ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(.....)

ตำแหน่งผู้แต่งตั้ง

๗๗

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค บันทึก

จาก.....คณะกรรมการสอบสวน.....ถึง.....ผู้ถูกกล่าวหา
เลขที่.....วันที่.....
เรื่อง.....การแจ้งข้อกล่าวหาทางวินัย และหรือความรับผิดทางละเมิด.....
อ้างถึง.....

เรียนผู้ถูกกล่าวหา

ตามคำสั่งที่.....ลง.....แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนทางวินัย และหรือความรับผิดทางละเมิด โดยกล่าวหาท่านว่า.....
.....
.....
.....
.....

คณะกรรมการฯ ได้อธิบายและแจ้งข้อกล่าวหาให้ท่านทราบ โดยท่านมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำ
หรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาแก้กล่าวหาได้

ข้าพเจ้า..... ได้รับทราบข้อกล่าวหาดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ลงชื่อ.....ผู้ถูกกล่าวหา (.....)
--

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

๗๘
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

บันทึกการสอบปากคำ

(ชื่อผู้ให้ปากคำ)

สอบสวนที่

วันที่

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

อัตราเงินเดือนประจำ เขต, กอง

บรรจุเมื่อ อายุ ปี เชื้อชาติ สัญชาติ

ศาสนา อยู่บ้านเลขที่ ถนน ตำบล

อำเภอ จังหวัด

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็น

(ผู้ถูกกล่าวหา/พยานผู้เกี่ยวข้อง) ในเรื่อง

ตามคำสั่งที่/..... สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้าได้รับทราบแล้ว ขอให้ถ้อยคำดังต่อไปนี้

ลงชื่อ ผู้ให้ถ้อยคำ

(.....)

ลงชื่อ กรรมการ

(.....)

ลงชื่อ กรรมการ

(.....)

ลงชื่อ ประธานกรรมการ

(.....)

ลงชื่อ กรรมการ

(.....)

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There is no handwriting or other markings on the paper.

ลงชื่อ ประธานกรรมการ
(.....)
ลงชื่อ กรรมการ
(.....)

[illegible]

ข้าฯ ขอรับรองว่า ถ้อยคำที่ได้การไว้เป็นความสัตย์จริงทุกประการ และข้าฯ ได้ให้ถ้อยคำด้วยความบริสุทธิ์ใจปราศจากการส่อสงสัย หรือให้สัญญาเพื่อบุญแก่ประการใด ๆ ทั้งสิ้น จึงได้ลงลายมือชื่อต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวนไว้เป็นสำคัญ

อ่านให้ฟังแล้วว่าถูกต้อง

ลงชื่อ
(.....)

ผู้ให้ถ้อยคำ

ลงชื่อ

ประธานกรรมการ

ลงชื่อ

(.....)

กรรมการ

ลงมือ

(.....)

กรรมการ

ลงชื่อ

(.....)

กรรมกร

คำสั่ง (ชื่อหน่วยงาน)
ที่ /25
เรื่อง ลงโทษวินัยพนักงาน

ตามคำสั่ง (ระบุหน่วยงาน) ที่ /25 สั่ง ณ วันที่
เดือน พ.ศ. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรณี

การสอบสวนได้ข้อเท็จจริงว่า

(ความเห็นของหน่วยงานที่ส่งลงโทษ)

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ 48 แห่งข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 จึงให้ลงโทษ

ทั้งนี้ ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งตามข้อ 80 แห่งข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2517 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยทำหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษ ซึ่งมีอำนาจเหนือผู้สั่งลงโทษขึ้นไปชั้นหนึ่ง ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่งดังกล่าว

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่งผู้สั่งลงโทษ

คำสั่ง (ชื่อหน่วยงาน)

ที่ ล. /25

เรื่อง ให้พนักงานชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความรับผิดชอบทางละเมิด

ตามคำสั่ง (ระบุหน่วยงาน) ที่ /25 สั่ง ณ วันที่
เดือน พ.ศ. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
กรณี

ผลสอบได้ข้อเท็จจริงว่า

(ความเห็นของหน่วยงานที่สั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน)

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539
และข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิด
ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545 จึงให้ ตำแหน่ง
สังกัด ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นเงิน บาท
(.....) แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ภายใน 30 วัน นับแต่
วันรับทราบคำสั่ง

ทั้งนี้ ผู้ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ตามมาตรา 44 แห่งพระราช
บัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 โดยทำหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้ออกคำสั่ง ภายใน
สิบห้าวัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่งผู้สั่งลงโทษ

คำสั่ง.....

ที่.....

เรื่อง ว่ากล่าวตักเตือนพนักงาน

ตามคำสั่งที่.....ลง..... แต่งตั้งคณะกรรมการสอบ
ข้อเท็จจริง, คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และหรือคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
ละเมิด กรณี.....

.....
.....
.....

จากการสอบสวนได้ข้อเท็จจริงว่า

.....
.....
.....

(ชื่อหน่วยงาน)..... ได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควรให้ว่ากล่าวตักเตือน
นาย/นาง.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....
ไว้ครั้งหนึ่งก่อน เพื่อต่อไปจะได้ระมัดระวังในการปฏิบัติงานและให้เป็นไปตามระเบียบโดยเคร่งครัด
จะได้ไม่เกิดเหตุการณ์เช่นกรณีนี้อีก

ทั้งนี้ นาย/นาง..... ผู้ถูกว่ากล่าวตักเตือน ได้รับทราบ และรับว่า
จะปฏิบัติตามคำว่ากล่าวตักเตือนทุกประการ

สั่ง ณ วันที่

เดือน

พ.ศ.

รับทราบ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ผู้ถูกว่ากล่าวตักเตือน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือนพนักงาน ซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ
หรือพิการเนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่
พ.ศ. 2548

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุง แก้ไข ระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือนพนักงาน ซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ พ.ศ.2535 ให้สอดคล้องกับข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน (ฉบับที่ 15) พ.ศ.2548 คณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือนพนักงาน ซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ พ.ศ. 2548"

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548 เป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ยกเลิกระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือนพนักงาน ซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ พ.ศ. 2535

ข้อ 4. ในระเบียบนี้

"พนักงาน" หมายความว่า ผู้ที่ได้มีคำสั่งให้บรรจุ และแต่งตั้งเป็นพนักงานประจำของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

"ทุพพลภาพ" หมายความว่า การพิการหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาวะปกติของจิตใจ จนไม่สามารถปฏิบัติงานได้

"พิการ" หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาวะปกติของจิตใจ

ข้อ 5. พนักงานผู้ใดปฏิบัติงานในหน้าที่จนได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วยถึงแก่ความตาย หรือได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วยถึงทุพพลภาพ หรือพิการจนต้องพ้นจากตำแหน่งหน้าที่เพราะถูกให้ออกจากงาน เนื่องจากไม่สามารถปฏิบัติงานต่อไปได้ ถ้าการได้รับอันตรายหรือการเจ็บป่วยนั้นมีได้เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง ให้ได้รับการเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ โดยให้พิจารณาเลื่อนเงินเดือนตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

5.1 พนักงานซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะเป็นการเสี่ยงอันตรายต่อชีวิต และได้รับอันตรายถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ เลื่อนได้ไม่เกินร้อยละ 41 ของเงินเดือน

15.2 พนักงาน.....

5.2 พนักงานซึ่งถูกประทุษร้ายและได้รับอันตรายถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือ พิกการเนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ เลื่อนได้ไม่เกินร้อยละ 29 ของเงินเดือน

5.3 พนักงานซึ่งประสบอุบัติเหตุถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิกการเนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ เลื่อนได้ไม่เกินร้อยละ 17 ของเงินเดือน

5.4 พนักงานซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะตราบาตรำ เริงรัด หรือเคร่งเครียดเกินกว่าปกติ ธรรมดา เป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิกการ เลื่อนได้ไม่เกินร้อยละ 12 ของเงินเดือน

5.5 พนักงานซึ่งเจ็บป่วยถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิกการเนื่องจากต้องไป ปฏิบัติงานเป็นครั้งคราวนอกที่ตั้งสำนักงานประจำ หรือต้องประจำปฏิบัติงานในท้องที่เสี่ยงต่อโรคภัย ให้เจ็บตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เลื่อนได้ร้อยละ 6 ของเงินเดือน

ข้อ 6. การเลื่อนเงินเดือน ตามข้อ 5 สำหรับพนักงานใด ให้ถือตามโครงสร้างอัตราเงินเดือน ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น เว้นแต่ในกรณีจะได้เลื่อนขึ้นรับเงินเดือน เกินอัตราเงินเดือนในระดับตำแหน่งที่ดำรงอยู่ ให้เลื่อนขึ้นโดยอาศัยอัตราเงินเดือนของระดับตำแหน่งที่สูง กว่าถัดขึ้นไป สำหรับการเลื่อนระดับตำแหน่งพนักงานให้เป็ไปตามข้อบังคับหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ 7. การพิจารณาเลื่อนเงินเดือนพนักงานที่ถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิกการ ตามระเบียบนี้ ให้ผู้บังคับบัญชารายงานข้อเท็จจริงเสนอตามลำดับชั้นไปยังผู้ว่าการ หรือผู้ที่ผู้ว่าการ มอบหมาย และแต่งตั้งคณะกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน สอดสวนข้อเท็จจริงและพิจารณา เสนอเลื่อนเงินเดือนตามลำดับไปยังผู้ว่าการ หรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมาย เพื่อนำเสนอขอความเห็นชอบ จากคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ข้อ 8. เมื่อคณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้รับรายงาน พร้อมด้วยความเห็นตาม ข้อ 7. แล้ว ถ้าพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนเงินเดือนพนักงานซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือ พิกการ ก็ให้ผู้ว่าการสั่งเลื่อนเงินเดือนตามระเบียบต่อไป

ข้อ 9. การเลื่อนเงินเดือนให้แก่พนักงานที่ถึงแก่ความตายตามระเบียบนี้ ให้เลื่อนตั้งแต่ วันที่ 1 ของเดือน ที่พนักงานผู้นั้นถึงแก่ความตาย สำหรับกรณีทุพพลภาพหรือพิกการให้เลื่อนเงินเดือน ตั้งแต่วันก่อนวันออกจากกาเป็นพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

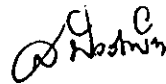
พนักงานที่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษตามระเบียบนี้ ถ้าเป็นพนักงาน ที่เป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคซึ่งจดทะเบียนแล้ว ให้นำส่วนต่าง ของอัตราเงินเดือนเดิมกับอัตราเงินเดือนใหม่ที่ได้เลื่อนขึ้นไปคูณอายุการทำงาน เพื่อกำหนดจ่ายเป็น บำเหน็จความชอบแก่พนักงานผู้นั้น

/การนับอายุ.....

การนับอายุการทำงาน ให้นับเช่นเดียวกับการนับอายุการทำงานของพนักงาน
ตามข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์และการสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงานใน
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ 10. ให้ผู้ว่าการ รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2548

(นายสุจิตต์ ปิจฉิมนันท์)

ประธานกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

วาระที่ 5.4 ขออนุมัติมอบอำนาจให้ผู้ว่าการเป็นผู้อนุมัติเลื่อนเงินเดือนให้พนักงานระดับต่ำกว่าผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่าซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่

ผู้ว่าการ เสนอว่า คืบในการประชุมคณะกรรมการ กฟภ. ครั้งที่ 2/2542 เมื่อวันที่ 25 ก.พ.2542 ที่ประชุมได้มีมติอนุมัติมอบอำนาจให้ผู้ว่าการเป็นผู้อนุมัติเลื่อนอันดับเงินเดือนให้พนักงานระดับต่ำกว่าผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่าที่ถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ ตามระเบียบ กฟภ. และรายงานให้คณะกรรมการ กฟภ. ทราบต่อไป

ต่อมาในการประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ 7/2548 เมื่อวันที่ 25 เม.ย.2548 ได้พิจารณาเรื่องการปรับปรุงแก้ไขระเบียบ กฟภ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือนพนักงานซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการ เนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ พ.ศ.2535 โดยสำนักกฎหมาย (สกม.) ได้เสนอขออนุมัติยกเลิกระเบียบ กฟภ. ดังกล่าว และขออนุมัติให้ผู้ว่าการอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31 (2) แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ.2503 เป็นผู้ประกาศใช้ระเบียบ กฟภ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือนพนักงานซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการ เนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ พ.ศ.2548 แทน ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้นำเสนอคณะกรรมการ กฟภ. โดยประธานกรรมการบริหาร ได้มีความเห็นว่า การมอบอำนาจให้ผู้ว่าการเป็นผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนให้พนักงานระดับต่ำกว่าผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าที่ถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ นั้น เห็นว่าน่าจะยังคงเป็นอำนาจของคณะกรรมการ กฟภ. ไว้ตามเดิม เพียงแต่ กฟภ. อาจขอให้คณะกรรมการ กฟภ. มอบอำนาจให้ผู้ว่าการเป็นผู้อนุมัติในภายหลังจะเหมาะสมกว่า ซึ่งต่อมาในคราวประชุมคณะกรรมการ กฟภ. ครั้งที่ 4/2548 เมื่อวันที่ 24 พ.ค.2548 ที่ประชุมก็ได้มีมติอนุมัติให้ใช้ระเบียบ กฟภ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือนพนักงานซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการ เนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ พ.ศ. 2548 โดยประธานกรรมการ กฟภ. ได้ลงนามประกาศ ณ วันที่ 21 มิ.ย.2548 ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. 2548 เป็นต้นไป

กฟภ. โดยกองสืบสวนพัฒนาระเบียบ (กสร.) พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนพนักงานซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติตามมติคณะกรรมการ กฟภ. ครั้งที่ 2/2542 เมื่อวันที่ 25 ก.พ.2542 รวมทั้งความเห็นของประธานกรรมการบริหาร กฟภ. ตามนัยข้างต้น จึงเห็นสมควรเสนอคณะกรรมการ กฟภ. เพื่อพิจารณาอนุมัติมอบอำนาจให้ผู้ว่าการเป็นผู้อนุมัติเลื่อนเงินเดือนให้พนักงานระดับต่ำกว่าผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่าซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ ตามระเบียบ กฟภ.

ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือนพนักงานซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากการ
ปฏิบัติงานในหน้าที่ พ.ศ.2548 และรายงานให้คณะกรรมการ กฟภ. ทราบต่อไป

จึงเสนอคณะกรรมการเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

มติที่ประชุม

อนุมัติตามเสนอ

หน้า ๒๕
เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๖๐ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

พระราชบัญญัติ
ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่สมควรมีกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับใด ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้
หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น
ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งในฐานะเป็นกรรมการหรือฐานะอื่นใด

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้น

โดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๕ หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของคนที่ได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้

ถ้าการละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ได้สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใดให้ถือว่ากระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานของรัฐที่ต้องรับผิดชอบตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๖ ถ้าการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่มิใช่การกระทำการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบในการนั้นเป็นการเฉพาะตัว ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องเจ้าหน้าที่ได้โดยตรง แต่จะฟ้องหน่วยงานของรัฐไม่ได้

มาตรา ๗ ในคดีที่ผู้เสียหายฟ้องหน่วยงานของรัฐ ถ้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่าเป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบหรือต้องร่วมรับผิดชอบ หรือในคดีที่ผู้เสียหายฟ้องเจ้าหน้าที่ถ้าเจ้าหน้าที่เห็นว่าเป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบหรือต้องร่วมรับผิดชอบ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีสิทธิขอให้ศาลที่พิจารณาคดีนั้นอยู่เรียกเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐแล้วแต่กรณี เข้ามาเป็นคู่ความในคดี

ถ้าศาลพิพากษาขังฟ้องเพราะเหตุที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ที่ถูกฟ้องมิใช่ผู้ต้องรับผิดชอบ ให้ขยายอายุความฟ้องร้องผู้ที่ต้องรับผิดชอบซึ่งมิได้ถูกเรียกเข้ามาในคดีออกไปถึงหกเดือนนับแต่วันที่คำพิพากษานั้นถึงที่สุด

มาตรา ๘ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

สิทธิเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่งจะมีได้เพียงใดให้คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์โดยมิต้องให้ใช้เต็มจำนวนของความเสียหายก็ได้

ถ้าการละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวม ให้หักส่วนแห่งความรับผิดชอบดังกล่าวออกด้วย

ในกรณีที่การละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคน มิให้นำหลักเรื่องถูกหนักร่วมมาใช้บังคับและเจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนเท่านั้น

มาตรา ๕ ถ้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ได้ใช้กำลังใหม่ทดแทนแก่ผู้เสียหาย สิทธิที่จะเรียกให้อีกฝ่ายหนึ่งชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่คนให้มิกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ได้ใช้กำลังใหม่ทดแทนนั้นแก่ผู้เสียหาย

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่การเรียกชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้ามิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สิทธิเรียกชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ทั้งสองประการตามวรรคหนึ่ง ให้มิกำหนดอายุความสองปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ ผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนและกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ต้องรับผิดชอบ แต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าต้องรับผิดชอบ ให้สิทธิเรียกชดใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้นมีกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้เสียหายเห็นว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๕ ผู้เสียหายจะยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐให้พิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดแก่ตนก็ได้ ในการนี้หน่วยงานของรัฐต้องออกใบรับคำขอให้ไว้เป็นหลักฐานและพิจารณาคำขอนั้นโดยไม่ชักช้า เมื่อหน่วยงานของรัฐมีคำสั่งเช่นใดแล้วหากผู้เสียหายยังไม่พอใจในผลการวินิจฉัยของหน่วยงานของรัฐก็ให้มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งผลการวินิจฉัย

ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาคำขอที่ได้รับตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หากเรื่องใดไม่อาจพิจารณาได้ทันในกำหนดนั้นจะต้องรายงานปัญหาและอุปสรรคให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือกำกับหรือควบคุมดูแลหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นทราบและขออนุมัติขยายระยะเวลาออกไปได้ แต่รัฐมนตรีดังกล่าวจะพิจารณาอนุมัติให้ขยายระยะเวลาให้อีกได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่หน่วยงานของรัฐได้ใช้ให้แก่ผู้เสียหายตามมาตรา ๔ หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๔ ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นชำระเงินดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๓ ให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีระเบียบเพื่อให้เจ้าหน้าที่ซึ่งต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๔ และมาตรา ๑๐ สามารถผ่อนชำระเงินที่จะต้องรับผิดชอบนั้นได้โดยคำนึงถึงรายได้ ฐานะ ครอบครัวและความรับผิดชอบ และพฤติการณ์แห่งกรณีประกอบด้วย

หน้า ๒๘

เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๖๐ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

มาตรา ๑๔ เมื่อได้มีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นแล้ว สิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัย
 ร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๑ ให้ถือว่าเป็นสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง
 มาตรา ๑๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

หน้า ๒๕

เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๖๐ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ การที่เจ้าหน้าที่ดำเนินการต่างๆ ของหน่วยงานของรัฐนั้น หากได้เป็นไปเพื่อประโยชน์อันเป็นการเฉพาะตัวไม่ การปล่อยให้มีความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่ปฏิบัติงานในหน้าที่และเกิดความเสียหายแก่เอกชนเป็นไปตามหลักกฎหมายเอกชนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จึงเป็นการไม่เหมาะสมก่อให้เกิดความเข้าใจผิดว่า เจ้าหน้าที่จะต้องรับผิดชอบในการกระทำต่างๆ เป็นการเฉพาะตัวเสมอไป เมื่อการที่นำไปทำให้หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกเพียงใดก็จะมีภาระที่โอนไปเสียจากเจ้าหน้าที่เต็มจำนวนนั้น ทั้งที่บางกรณีเกิดขึ้นจากความไม่ตั้งใจหรือความผิดพลาดเพียงเล็กน้อยในการปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนั้น ยังมีการนำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมในระบบกฎหมายแห่งมาใช้บังคับ ให้เจ้าหน้าที่ต้องร่วมรับผิดชอบในการกระทำของเจ้าหน้าที่ผู้อื่นด้วย ซึ่งระบบนั้นมุ่งหมายแต่จะได้เงินครบโดยไม่คำนึงถึงความเป็นธรรมที่จะมีต่อแต่ละคน กรณีเป็นการก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่และยังเป็นการบั่นทอนกำลังใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่ด้วย จนบางครั้งกลายเป็นปัญหาในการบริหารเพราะเจ้าหน้าที่ไม่กล้าตัดสินใจดำเนินงานเท่าที่ควร เพราะเกรงความรับผิดชอบที่จะเกิดแก่ตน อนึ่ง การให้ผูกมัดโทษแก่เจ้าหน้าที่เพื่อควบคุมการทำงานของเจ้าหน้าที่ยังมีวิธีการในการบริหารงานบุคคลและการดำเนินการทางวินัยกับดูแลอีกส่วนหนึ่ง อันเป็นหลักประกันมิให้เจ้าหน้าที่ทำการใดๆ โดยไม่รอบคอบอยู่แล้ว ดังนั้น จึงสมควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบทางละเมิดในการปฏิบัติงานในหน้าที่เฉพาะเมื่อเป็นการจงใจกระทำเพื่อการเฉพาะตัว หรือจงใจให้เกิดความเสียหายหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเท่านั้น และให้แบ่งแยกความรับผิดชอบของแต่ละคนมิให้นำหลักลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้